

La Pilastro

Revista del municipi de Bescanó

Núm 9 - Juliol 2000

Programa Festa Major de Bescanó 2000

Dijous 3 d'agost

A les 8 de la tarda, Inauguració, a la Carpa.

A les 9 del vespre, Exhibició de Hip-Hop, a càrrec de l'escola de hip-hop Evolution de Girona, a la Carpa.

A les 11 de la nit, Representació de l'obra "Aquella Festa Major", original de Ferran Massaneda, al Teatre. Organitzat per l'Alba Bescanonina-Onacseb.

Divendres 4 d'agost

A les 7 de la tarda, Inauguració de la XIV Mostra d'Artesania, a les Escoles. Organitzat per l'Ajuntament de Bescanó amb la col·laboració de l'Associació de Gent Gran i Puntaires de Bescanó. Inauguració de l'exposició "Rel·lotges antics", al museu Etnològic. Obert els dies 4, 5, 6 i 10 d'agost de 12 del migdia a 2 de la tarda.

A 2/4 d'11 de la nit, Exhibició de Patinatge, a càrrec dels patinadors i patinadores del Club Patinatge Bescanó.

A 2/4 de 12 de la nit, Actuació de Mojinos Escocíes i El Frenillo de Gauquin, al camp de futbol.

Dissabte 5 d'agost

De 9 a 11 del matí, Concurs de Pesca Infantil. Concentració al "Restaurant de la Barca" a les 8 del matí. Organitzat per la Societat de Pesca Esportiva d'Anglès i Comarca.

A les 4 de la tarda, Campionat de Botifarra, al Pavelló d'esports. Inscripcions al mateix pavelló a les 3 de la tarda. Organitzat per la Penya Boti-88

A les 7 de la tarda, Animació Infantil i Festa de l'Escuma amb Xip-Xap, a la Pista poliesportiva. Organitzat per l'Ajuntament de Bescanó dins la programació de les Nits d'Estiu 2000.

A les 11 de la nit, Ball amenitzat per Océano, a la pista de l'Alba.

A 2/4 de 12 de la nit, Concert de rock amb Rosendo, Los Mejores i Betagarri, al camp de futbol.

Diumenge 6 d'agost

De 7 a 11 del matí, Concurs de Pesca al riu Ter. Concentració al restaurant "Racó de la Llar" a 2/4 de 6 del matí. Organitzat per la Societat de Pesca Esportiva d'Anglès i Comarca.

A la 1 de la tarda, Serenata a càrrec de l'orquestra Montgrins, al Teatre municipal.

De 4 a 9 de la tarda, Parc Infantil, amb karts, inflables, mini-tren, piscina de boles,... (a partir de 2 anys), al Pavelló d'esports.

A les 5 de la tarda, Plantada de Gegants, a l'esplanada de gespa del Pavelló d'esports.

A les 6 de la tarda, Cercavila de Gegants pels carrers de Bescanó fins al Pavelló d'esports. Patrocinat per Gabinet Informàtic i Consultors.

A les 7 de la tarda, Sardanes a càrrec de l'orquestra Montgrins, a la carpa. Patrocinat per Fira de l'Embotit.

A 2/4 de 9 del vespre, Concert de música catalana i de tots els temps de l'orquestra Montgrins, a la Pista poliesportiva.

A les 11 de la nit, Ball amb l'orquestra Montgrins, a la Pista poliesportiva. Patrocinat per Antex.

Dilluns 7 d'agost

A les 7 de la tarda, Espectacle per a petits i grans a càrrec del pallasso Titu Cleques, a la Carpa.

A 2/4 de 10 del vespre, Concert de jazz, swing i blues de l'August Terrats Trio amb la Txell Sust, a la Carpa. Patrocinat per Decoresport.

Dimarts 8 d'agost

A les 7 de la tarda, Carpa oberta.

A 2/4 de 10 del vespre, Competició de Dreamcast, amb els jocs Sega Rally 2 i Crazy Taxi.

Dimecres 9 d'agost

A les 10 de la nit, Cinema a la fresca, amb la projecció de la pel·lícula "Matrix", a la Pista poliesportiva. Organitzat per l'Ajuntament de Bescanó dins la programació de les Nits d'Estiu 2000.

Dijous 10 d'agost

A les 12 del migdia, Missa solemne en honor de Sant Llorenç, cantada per la coral Josep Ruhí de Bescanó, a l'Església de Sant Llorenç.

Tot seguit, Plantada de Gegants, davant l'Església de Sant Llorenç. El gegant de Bescanó i la Miquela repartiran caramels per celebrar el seu sant.

A les 7 de la tarda, Sardanes a càrrec de la cobla Cadaqués, a la Carpa. Patrocinat per Penya Boti-88.

A 2/4 de 10 del vespre Cantada d'Havaneres amb el grup Els Pescadors de l'Escala, a la Pista poliesportiva.

Nota: Tots els actes són gratuïts.

Programació Nits d'Estiu 2000

Divendres 28 de juliol

IV Nit de Poesia a les Piscines.

Dissabte 29 de juliol

Nit de la Sardana, amb la cobla Contemporània.

Dissabte 5 d'agost

Festa de l'Escuma a càrrec de Xip-Xap a la Pista poliesportiva.

Dimecres 9 d'agost

Cinema a la fresca amb la projecció de la pel·lícula "Matrix" a la Pista poliesportiva.

Telèfons d'interès

Ajuntament:

Oficines municipals.	972 44 00 05
Fax.	972 44 27 02
Recaptació.	972 44 26 49
Hotel d'Entitats.	972 44 01 60
Piscines.	972 44 28 68
Consultori sanitari.	972 44 25 70
Farmàcia.	972 44 00 59
Cinema Unió.	972 44 01 60
Escola pública.	972 44 02 28
Escola bressol.	972 44 03 63
Biblioteca.	972 44 07 20
Casal d'avis.	972 44 07 79
Mossos d'Esquadra.	088
Creu Roja.	972 22 22 22
Bombers.	085

Parròquies:

Sant Llorenç de Bescanó.	972 44 02 81
Sant Andreu d'Estanyol.	972 44 02 81
Sant Pere de Montfullà.	972 23 81 89
Sant Mateu de Vilanna.	972 42 08 07

Horari dels serveis d'atenció al públic de l'Ajuntament

Oficines municipals: de les 10 del matí a les 2 de la tarda, de dilluns a dissabte.

Assistent social: els dimarts, de les 9 del matí a les 2 de la tarda (millor concertar hora prèvia-ment).

Recaptació: dimarts, de les 10 a 2 del matí.

Serveis tècnics:

- Aparellador: els divendres, de les 10 del matí a les 3 de la tarda i de 4 a 8.

- Arquitecte: els divendres, de la 1 del migdia a les 3 de la tarda, prèvia concertació d'hora.

El correu de La Pilastra

Dels amics del grup GIB-ERC de Bescanó hem rebut una carta, còpia de la qual van enviar al Ple de l'Ajuntament, en què se'ns transmet una instància del Sr. Ramon Torramadé on reivindica el bon nom i innocència del seu pare, mort en la postguerra per les autoritats del moment.

LA PILASTRA no la pot transcriure en aquest número, principalment perquè ens va arribar un cop tancada la revista. En segon lloc, tenim aquest exemplar molt ple i hem hagut de posposar la publicació d'algun tema (reportatge sobre l'Alba Bescanonina) a un proper número.

Lluís Comamala

AGENDA I SERVEIS	2
EDITORIAL	3
EL POBLE EN VIU	4-15
INFORMACIÓ MUNICIPAL	16-23
REPORTATGE	24-26
ENTREVISTA	27-29
ESCOLA	30-33
ESPORTS	34-38
ENTRE CAMINS I CORRIOLS	39-41
MOSAIC	42-43

EDITA: AJUNTAMENT DE BESCANO

CONSELL DE REDACCIÓ: Lluís Comamaia, Gil Costa, Mei Ferrer, Fina Jiménez, Joan Masoliver, Ramon Ministrall, Ramon Ponsati, Andreu Pulido i Dolores Vilamitjana

PORTADA: Joan Segur i Peracaula

FOTOGRAFIA: Joan Masoliver, Joan Segur i aixius de l'Ajuntament i particulars

ELABORA: JJ Comunicació

IMPRIMEIX: Palah Arts Gràfiques, SC

DIPOSIT LEGAL: GI-1260-96

Amb el suport de

Diputació de Girona

D'un temps ençà, tots hem sentit parlar d'ecologia, de medi ambient, de sostenibilitat, i sovint pensem que això és una moda que ha sorgit com tantes altres i que d'aquí un temps passarà. Podríem pensar-ho si de veritat estiguéssim convençuts que la Terra i els seus recursos hi són per utilitzar-los i que, un cop s'hagi acabat, ja en buscarem en un altre lloc.

Però no és així, la Terra no està al nostre servei. Nosaltres estem integrats a la Terra com un ésser més i, com tots els altres éssers vius, n'hem de fer un ús racional i integrat. Si pensem que en podem abusar de qualsevol manera, l'única cosa que aconseguirem serà acabar tots els recursos disponibles, i després què?

Tots estem convençuts que s'ha de millorar la qualitat de vida de totes les persones que viuen al món, però per fer-ho cal racionalitzar l'ús dels recursos naturals, preservar la natura i procurar mantenir un equilibri biològic.

L'activitat de tots els homes que, com tots els éssers vius, som productors i consumidors, constitueix el principal factor de degradació del medi ambient quan no s'adopta una conducta de respecte i salvaguarda de tots els recursos bàsics que la Terra ens dóna: l'aire, el sol, l'aigua, la flora, la fauna i el paisatge.

Per poder mantenir un comportament ajustat a la demanda de la natura ens cal conèixer i comprendre la qualitat dels recursos, la seva evolució i, a més, les causes de la seva degradació: totes aquelles actuacions que els homes portem a terme i que, per desconeixement o bé per "passotisme", ens porten a tenir una actitud de malbaratament del lloc on vivim.

Si cadascú de nosaltres sap que si no té cura de la seva casa i en fa un bon manteniment, al final haurà de canviar d'habitatge perquè el seu no s'aguantarà, també hauria de ser conscient que tots hem de tenir cura del nostre planeta, perquè si no ho fem també haurà de canviar de planeta, i a quin planeta anirem?

Millorar el medi ambient és millorar la qualitat de vida i això és una tasca de tots, no solament d'aquells que s'anomenen ecologistes i que, sovint, ens imaginem com gent una mica estranya que sembla que sempre va contra el progrés. És una tasca de tots nosaltres i tots hi podem fer quelcom dins la nostra vida quotidiana.

La natura té uns mecanismes d'autoregulació que nosaltres no hauríem de voler canviar, perquè tots els seus elements s'interelacionen entre ells i nosaltres també formem part d'aquests elements. Uns elements depenen dels altres en un equilibri que fa que la vida continuï. Tots nosaltres hauríem de facilitar aquest equilibri i fer tot el possible per no canviar-lo. Això és l'ecologia i el que els ecologistes defensen.

Fins ara l'home ha actuat intensament sobre el medi ambient i ha alterat l'equilibri natural dels rius, mars, boscos, l'aire que respirem,... amb la sobre-explotació dels recursos naturals que la terra ens dóna, l'increment dels residus orgànics de les grans concentracions d'animals, el considerable augment de la pol·lució i dels residus urbans i industrials, la desforestació progressiva dels boscos, els gasos contaminants que produeixen la pluja àcida,...

La situació pot millorar si procurem restaurar l'equilibri natural i preservar el medi ambient. Com? Amb una actuació decidida que passa per entendre que els recursos són escassos i que cal gestionar-los bé, utilitzant tots els mitjans necessaris (informació, educació, normes legals, recursos econòmics, tecnologia,...).

Pensem que respectar el medi ambient no és únicament apreciar un paisatge bonic o l'aigua del mar. Respectar els boscos, els rius,... vol dir no agredir-los, no embrutar-los, no alterar el seu equilibri.

I això ho podem fer tots des de casa, i una bona manera de començar seria pel nostre poble. Classificar la brossa, utilitzar els contenidors, no malbaratar l'aigua, racionalitzar l'ús de la calefacció i l'aire condicionat,... Comencem entre tots?

El Consell de Redacció

XIX Trobada sardanista infantil de Bescanó.

Dol a l'Agrupació Sardanista per la mort de l'Avi Guillem

La nostra agrupació sovint va relacionada amb festa, ball i gresca, però aquest cop, malauradament, ens envolta la tristesa d'haver perdut la persona que ens va donar el nom i la il·lusió de continuar la seva tasca.

El passat 14 de març va morir Guillem Palahí i Casellas, l'Avi Guillem. Feia poc li havíem fet un homenatge com a soci fundador de les Trobades sardanistes infantils de les comarques gironines; va ser el 13 de febrer, ell va estar molt content i tot el món sardanista de Girona també de poder-lo saludar i recordar vells temps junt a d'altres socis fundadors. L'enterrament va ser molt emotiu, no podia faltar una sardana en aquell comiat i així va ser.

A Cassà de la Selva es va fer un minut de silenci en memòria de l'Avi Guillem, era la primera trobada que es feia des de la seva defunció i això demostra l'estima que se li tenia arreu de les nostres comarques. A la Trobada sardanista infantil de Bescanó, al ser el primer cop que es feia una audició sense la seva presència al poble, també es va fer un rigorós minut de silenci i, com a senyal de dol, l'Agrupació ha portat tota la temporada un llaç negre al penó. El nostre més sentit adéu pel soci honorífic de l'Agrupació Sardanista "Avi Guillem".

Trobada sardanista infantil de Bescanó

La XIX Trobada sardanista infantil de Bescanó se celebrà el diumenge 2 d'abril. Com a acte destacat volem dir que es va estrenar una sardana pensada especialment per a la mainada, que ens va compondre l'Eduard Xandrich, que no li va voler posar nom al tractar-se d'una barreja de sintonies de dibuixos animats (Bola de Drac, Candi, Heidi, Pingu,...). Com que no l'havíem sentida mai, vàrem decidir fer un referèndum i que votés tothom després d'haver-la escoltada. Es varen proposar 5 noms i va guanyar el més votat. El resultat de l'escrutini va ser el següent:

- La sardana dels dibuixos (guanyadora)78 vots
- Dibuixos amb sardanes42 vots
- Sardana divertida41 vots
- Als petits sardanistes de Bescanó35 vots
- Ballar en comptes de mirar23 vots

En total es van comptabilitzar 219 vots entre petits i grans. Cal destacar que entre els votants petits es va fer

L'avi Guillem a l'homenatge del 13 de febrer del 2000.

un sorteig i que això de fer una votació amb urna i tot va provocar molta expectació, i tots volien que guanyés la seva opció.

Aquest dia ens van acompanyar onze agrupacions d'11 pobles (Llagostera, Masmitjà, Migdia, Sant Feliu de Guíxols, Riudellots, Bonmatí, Salt, Fornells de la Selva, Cassà de la Selva, Tossa de Mar i Amer), amb 183 balladors, 50 monitors i 26 rotllanes. Molta participació i també molta feina, ja que estava tot preparat per celebrar la trobada a l'exterior, però el dia no va acompanyar i es va haver de celebrar dins del pavelló. Malgrat això, tot va sortir molt bé i tothom va marxar molt content. Esperem que l'any vinent puguem continuar fent la Trobada, això depèn només de si tenim mainada per ballar o no.

Cassà ciutat pubilla

Aquest any tenim la Ciutat Pubilla de la Sardana molt a prop, perquè ha estat Cassà de la Selva. Els principals actes varen començar el divendres 28 d'abril amb la Sardana de l'escola. Com que tenim un monitor que hi participa, hi va anar amb una representació de la mainada que ell ensenya a les escoles gironines.

El dissabte 29 d'abril es va fer l'acte oficial de proclamació de Cassà com a Ciutat Pubilla del 2000, un acte molt especial i distret que va comptar amb l'assistència d'un quants membres de la nostra Agrupació. Es va iniciar amb una cercavila de gegants pels carrers del poble, amb l'arribada de la torxa des del cel, amb para-caigudistes, al camp de futbol, parlaments de les autoritats i encesa del peveter, lloc on al vespre es va fer un castell de focs i concert. S'ha de reconèixer que Cassà s'ho mereix; tenen molta tradició sardanista i molts músics de cobla, feia molts anys que hi treballaven i a la fi ho han aconseguit. Enhorabona.

Cursets

Els dijous al vespre hem fet un curset de perfeccionament, d'aprenentatge i de comptar i repartir sardanes per a gent gran. S'ha fet en un parell de fases, dos mesos de perfeccionament o aprenentatge, segons convingués, i un tercer mes per als qui volien aprendre a comptar i repartir la sardana. Ha estat un curset amb molta acceptació, ja que hi havia dies que érem més de 25.

De cara a la nova temporada, si algú està interessat en fer un curs semblant, que faci arribar la seva proposta de dies i hores a algun membre de l'Agrupació i estudiarem si se'n fa un altre o es deixa reposar un any. Recordem que l'any passat també en volíem fer un i no hi va haver prou gent.

El dia 24 de març es va fer l'Assemblea General de socis, amb una assistència molt minsa, però sapigueu que si algú té propostes o suggeriments a fer, o si vol col·laborar amb nosaltres, estem oberts a tothom, només cal que ens vingueu a trobar i que en parlem.

Edició d'un CD

El dia de l'assemblea ja ho vàrem avançar als socis assistents, i ara ja ho podem fer públic, properament sortirà un CD, editat amb la col·laboració de l'Ajuntament entre d'altres entitats, amb sardanes relacionades amb el nostre poble i amb la nostra gent i, fins i tot, composades per persones del nostre municipi. Si tot va com està previst, s'estrenarà aquest any, seran 8 sardanes de 7 tirades, així es podran ballar. El repertori serà el següent:

- Avi Guillem, de Josep M. Boix i Rissech.
- Joia Nostra, de Lluís Buscarons i Pastells.
- Recordant Fontbernat, de Lluís Duran i Massaguer.
- Ja no et veuré mai més, de Josep M. Fontbernat i Verdager.
- Un mussol a la barana, de Jaume Banet i Illa.

Trobada de "Sardana a l'Escola" a Cassà de la Selva, Ciutat Pubilla del 2000.

- Sardana dels dibuixos, d'Eduard Xandrich i Crosas.
- Amics d'Estanyol, d'Albert Font i Turon.
- Dansaires bescanonins, de Jaume Banet i Illa.

Hi hem posat molta il·lusió, i esperem que sigui ben rebut al mercat musical i tingui sortida. Amb aquest CD esperem refer una mica l'economia de l'Agrupació.

Agenda

Per acabar, avançar-vos els actes que tenim previst organitzar els propers mesos:

- 29 de juliol: Nit de la sardana, amb la cobla Contemporània.
- 15 d'octubre: Castanyada (cobla i conjunt a determinar).
- 26 de novembre: Sardanes i ball, amb la cobla Sa Palomera i un conjunt per determinar.
- Entre octubre i novembre (data a concretar): Presentació del CD.

Agrupació Sardanista "Avi Guillem"

Una imatge del curs de sardanes per a adults d'aquest any.

Museu Etnològic i Històric de Bescanó

Últimament hem constatat un oblit general del Museu Etnològic i Històric de Bescanó. Oblit de la gent i de les autoritats i un desencís dels membres de la Junta que, per cert, han portat a terme una feina poc vistosa a voltes, però molt necessària, de classificació i restauració del ja important material dipositat.

LA PILASTRA ens dóna l'oportunitat de recordar la seva existència i la seva disponibilitat de servei si se'n demana.

Es necessita ampliar els fons amb més material de Bescanó, objectiu que no ha de resultar difícil d'aconseguir, perquè segur que molta gent del poble en té. A la fotografia podeu veure un exemple d'objectes interessants per ampliar els fons del museu.

Cal potenciar el museu per no perdre els signes de la identitat del poble. A la fotografia es veuen tres o quatre estris que han tingut molta importància en el desenvolupament de l'economia de Bescanó, malgrat ser objectes senzills. Els nostres fills i molt més els néts, no es podrien imaginar com es treballava als camps i com era la tracció animal si en un museu no guardem estris com un jou, unes regnes, una senzilla màquina de tallar farfatge, etc. Tampoc no quedaria constància de totes les activitats econòmiques que amb el pas dels temps han portat a terme els bescanonins.

Cal encoratjar tothom de Bescanó a mirar-nos el museu com una cosa de tots i necessari per a tots. Les autoritats, destinant els diners necessaris per fer-lo més gran i millor, el poble en general mostrant d'alguna manera el seu interès per col·laborar en el sentit que sigui. D'aquesta manera, la Junta veurà renovades

Una mostra d'estris del camp dels fons del Museu Etnogràfic i Històric de Bescanó.

les seves ganes de treballar i de fer encara més per Bescanó.

Us demanem la vostra col·laboració en l'exposició que es prepara per a la Festa Major d'enguany i esperem la vostra visita al museu en les hores en què estarà obert al públic i que ja es faran públiques en el moment oportú. Avancem que des del proper mes de setembre, si res no ho impedeix, el museu s'obrirà com a mínim un diumenge al mes. ■

Lluís Comamala

Novetats de l'Associació Gent Gran de Bescanó

La Junta de l'Associació Gent Gran de Bescanó vol aprofitar aquest escrit per informar, explicar i aclarir algunes coses.

Pel que fa a les excursions, hi ha una novetat. La CAM (Caja de Ahorros del Mediterráneo) ens ha fet una oferta per fer algunes excursions en condicions favorables per a tothom, tant per als clients d'aquesta entitat com per als qui no ho són.

Vàrem escollir anar al Delta de l'Ebre, una excursió que costa més de 5.000 pessetes però que la CAM ens ofereix a 4.150 pessetes per als qui no són clients de l'entitat i 1.450 pessetes per als seus clients. Tindreu informació de properes excursions en condicions similars.

D'altra banda, per la Festa Major sortejarem una figura de marmolina pintada per les jubilades i, com en anys anteriors, farem una exposició dels treballs que han fet les sòcies que han seguit el curs d'Arts Aplicades.

Pel que fa a la Diada de Germanor, aquest any celebrarem la nostra festa el 10 de setembre a l'hotel "La Terrassa" de Platja d'Aro. Els socis rebran la corresponent invitació i els no socis que vulguin acompanyar-nos també podran fer-ho pagant el que correspongui.

Finalment, volem avançar que tenim previst organitzar des del mes d'octubre algunes conferències sobre temes com ara la salut.

Saló de la Gent Gran

Els dies 5, 6, 7 i 8 de juliol s'ha celebrat a Barcelona la 2a edició de Firagran, el Saló de la Gent Gran de Catalunya, que ha tingut una participació molt elevada, tal com havia passat en l'edició de l'any passat.

L'objectiu de Firagran és donar a conèixer els serveis, productes i tecnologies dirigits a millorar la qualitat de vida de la gent gran. ■

La Junta

Preparatiu de l'Exposició sobre rellotges antics al Museu

La Junta de l'Associació "Amics del Museu de Bescanó" prepara per a la propera Festa Major una exposició sobre rellotges antics.

Demanam un cop més la col·laboració de la gent de Bescanó perquè ens deixin material per poder fer aquesta exposició al Museu Etnològic i Històric del poble.

A Bescanó hi ha, segur, mots rellotges que poden ser exposats i no en volem excloure cap. De totes maneres, entre els mateixos veïns del poble i la gent de la Junta veurem quins poden ser traslladats sense patir desperfectes i quins seria millor que es quedessin a casa.

Necessitem saber el nom de les persones interessades en cedir algun rellotge abans del dia 20 de juliol d'enguany. Per posar-nos d'acord, us podeu dirigir als membres de la Junta del Museu o telefonar a la Regidoria de Cultura de l'Ajuntament (972 44 00 05) o bé al número 972 44 01 58.

Els membres de la Junta tindran, personalment, cura del material que se'ns confiï. Necessitem la col·laboració de tots per fer poble i Festa Major. Us donem les gràcies per la vostra col·laboració. ■

La Junta

La casa de la volta, seu del Museu Etnològic i Històric de Bescanó.

Associació de Veïns de Montfullà, una nova entitat del nostre municipi

A Montfullà, des de feia temps i arran de diverses problemàtiques que havien afectat i afecten alguns habitants del nostre poble, es comentava la necessitat de crear una associació de veïns. Teníem la sensació que si ens associàvem seria molt més fàcil fer pinya i fer arribar la nostra veu de manera efectiva i ferma als organismes competents, com per exemple l'Ajuntament de Bescanó.

L'estiu de l'any passat vam iniciar un seguit de reunions per discutir la idoneïtat de crear aquesta associació. En aquestes reunions, els veïns vàrem exposar els diferents motius que ens movien a crear-la, els quals finalment varen quedar recollits en els objectius dels estatuts de l'associació. Són els següents:

- 1.- Potenciar i reivindicar la identitat de Montfullà com a poble.
- 2.- Ser una vertadera veu local en les decisions que afecten el nostre poble, per tal de defensar els seus interessos.
- 3.- Canalitzar les suggerències, al·legacions, preguntes

i queixes que els associats vulguin fer als organismes competents.

- 4.- Protegir el territori de Montfullà d'actuacions que perjudiquin l'equilibri del medi natural i el benestar dels seus habitants.
- 5.- Potenciar les activitats de caire social en el poble.
- 6.- Organitzar les activitats de caire social en el poble.

Finalment, el 31 de juliol de 1999, vam acordar per majoria absoluta la creació de l'associació i des d'aleshores hem fet tres reunions amb una periodicitat mensual. Per ara, valorem molt positivament l'intercanvi d'opinions i d'informació que hem fet, fins i tot ja hem començat a veure'n els fruits en alguna actuació de l'Ajuntament. Cal dir que ens hem coordinat amb el delegat de l'alcalde a Montfullà, el Sr. Genoher.

Per acabar, convidem tots els veïns del nostre poble a participar en les reunions que l'associació fa el primer dissabte de cada mes, a les 8 hores, al Local Social de Montfullà. ■

Associació de Veïns de Montfullà

El secretari general de la Creu Roja alemanya visita Bescanó

L'extracció de sang que, organitzada per la Germanat de Donadors de Sang de Girona, es va dur a terme el passat 3 de juny a Girona, va comptar amb l'assistència d'un convidat d'excepció: el secretari general de la Creu Roja d'Alemanya, Peter Heimer.

Aprofitant la seva estada a Girona, el secretari general de la Creu Roja alemanya, acompanyat pel president de la citada Germanat, Marc Ibars, va visitar Bescanó per contrastar el model català, en aquest cas el gironí, amb el sistema alemany.

Després de veure com es feia l'extracció i mantenir un fluid canvi d'impressions amb una donant que té coneixements de la llengua alemanya, Peter Heimer va elogiar, tant les instal·lacions com l'organització de l'extracció.

La col·lecta va tornar a posar de manifest la solidaritat del nostre poble, ja que es recolliren 99 bosses, una xifra que se situa en el nivell al qual ens té acostumats Bescanó.

D'altra banda, i com a activitat lúdica, volem anunciar-vos que el dissabte 22 de juliol, a partir de les 9 del vespre, se celebrarà al Pavelló Poliesportiu de Cassà de la Selva la Festa del Donant, amb un sopar-revetlla en el qual no faltarà la coca, el cava i la música de ball en directe.

El secretari general de la Creu Roja alemanya, Peter Heimer, no es va perdre cap detall de l'extracció i va conversar animadament amb una donant que coneix la seva llengua.

Per als donants el tiquet és de franc i per als acompanyats té un preu de 800 pessetes. Si voleu assistir-hi cal que us poseu en contacte amb la Glòria Rigau (tel. 972 44 00 89) o en Narcís Carreras (972 44 02 62). Us hi esperem a tots.

Per acabar, aprofitem aquest número de LA PILASTRA per desitjar-vos unes bones vacances d'estiu. ■

Germanat de Donadors de Sang de Girona

Actuacions destacades de la coral Josep Ruhí de Bescanó

Últimament, la coral Josep Ruhí de Bescanó ha protagonitzat diverses actuacions a diferents localitats de les nostres contrades, però en aquestes ratlles només en comentarem dues perquè són les més rellevants: la participació a la Trobada de corals de Catalunya al Palau Sant Jordi de Barcelona amb motiu del centenari Clavé i la celebració del Dia Internacional de la Música.

El que el dia 9 d'abril d'enguany es va copsar ben intensament al Palau Sant Jordi no és pas per explicar-ho, és simplement per viure-ho. Allà, amb els sons dels nostres cants ens sentírem rejuvenir-nos. Hi varen excel·lir dues obres mestres: "La dama d'Aragó", que és un idil·li quasi místic, deliciós, i "El cant de la Senyera", que ens va ennuegar d'emoció. Sis mil cantaires glorificaren la música catalana.

En Clavé fou l'inici del cant coral, l'Orfeó Català la culminació i la trobada al Palau Sant Jordi ha estat la llaçada que ha unit tot el moviment coral a casa

nostra. Va ser com una flamarada d'amor als nostres cants.

Per altra part, volem referir-nos a la magnífica vetllada musical que els alumnes de l'Escola de Música de Bescanó i els components de la nostra coral vam interpretar a l'església de Sant Llorenç amb motiu de la celebració del Dia Internacional de la Música.

Amb l'edició d'enguany, ja fa quatre anys que Bescanó s'uneix a totes les poblacions cultes del món en aquesta diada. El nostre poble, de mica en mica, va descobrir el preuat tresor de la música ben feta. Gràcies a Déu es comença a deixar de banda la música patxanguera i anodina per endinsar-se en allò que realment és digne. Lloat sia Déu! pel planter de músics que, poc a poc, creixen al nostre poble. Alegrem-nos-en, perquè aquesta jovenalla d'instrumentistes d'avui seran els qui portaran la torxa de la cultura musical de demà. Des d'aquestes ratlles els felicitem per haver interpretat tan bé la música que ens oferiren. ■

Coral Josep Ruhí de Bescanó

Premis del concurs del Carnaval 2000

En cadascuna de les tres categories -individuals, parelles i comparses- del concurs de disfresses del Carnaval 2000, celebrat el passat 11 de març al Pati de l'Alba, es va premiar la millor disfressa, la més original i la millor ambientació. El premi per a cadascuna de les disfresses guanyadores del concurs va ser una copa i el veredict del jurat va ser el següent:

- Individuals

Dona de les cartes, Minyona, Simpson

- Parelles

Mòbils, Raïms, 2 bessones

- Comparses

Els 7 nans, Puzzle, Chicas Martini

Com es recordarà el Carnaval 2000, organitzat per la comissió festes a: beskanó! amb la col·laboració de l'Ajuntament, es va iniciar el dissabte a la tarda amb una concentració a la plaça del Mil·lenari, des d'on va sortir la cercavila de disfresses que va recórrer els carrers Vilanova, Assumpta i de Dalt abans d'arribar al Pati de l'Alba, on es va fer una desfilada i el concurs de disfresses, que era obert a tothom i tots els participants

tenien un obsequi. El final de la festa del Carnestoltes va anar a càrrec del grup d'animació Jaume Barri i Companyia i a la vetllada no hi va faltar ni el repartiment de caramels ni la xocolatada per a tots els assistents. ■

"Els 7 nans" va guanyar el premi a la millor disfressa de la categoria de comparses.

Bescanó es consolida com a seu del rock català

Els últims anys, Bescanó s'està convertint en una de les principals poblacions que mantenen l'esperit del rock català. Cada vegada són més els grups punters d'aquesta tendència musical que escullen el nostre poble per presentar els seus nous discs.

L'últim grup en fer-ho ha estat Gossos, que la nit del passat 18 de març va oferir un concert al Teatre Municipal de l'Alba Bescanonina que va aixecar molta expectació, ja que els de Manresa van fer la preestrena del seu darrer disc, anomenat "De viatge".

En acabar el concert, els quatre integrants d'aquest grup de pop-rock -Nacho, Oriol, Juanjo i Roger- van afirmar que estaven molt orgullosos de poder venir a tocar a un poble com Bescanó. Cal destacar que "De viatge" és el cinquè disc de Gossos i el primer que la banda publica en castellà.

Després del concert de Bescanó, organitzat per l'Ateneu Juvenil de Bescanó i la Regidoria de Joventut de l'Ajuntament, els Gossos, que van estar quatre dies assajant al nostre poble, van iniciar la gira de presentació del disc actuant el 25 de març a Avià (Berguedà) i l'1 d'abril a Andorra.

A part dels Gossos, fa poc també va venir a Bescanó Ménage à trois, un grup fictici integrat per tres figures del rock català: Chris Juanico, cantant dels Ja T'ho

Diré; Juanjo Muñoz, guitarra dels Gossos; i el famós compositor Toni Xuclà, que va fer de nexa de la formació.

Ménage à trois va treure a la venda un disc el passat mes d'abril, una gravació en directe del concert que van fer a Bescanó. Cal destacar que a la contraportada del compacte, els músics agraeixen la col·laboració de l'Alba Bescanonina per cedir el local on es va gravar el disc.

I aquests no són els únics grups que últimament han passat per Bescanó, recordem que l'any passat el grup de Constantí Els Pets també va escollir el nostre poble per presentar el seu disc "Soc".

Si tenim en compte que a Bescanó també hi han actuat grups de la talla de Lax'n'Busto o Ja t'ho Diré, es pot assegurar que pràcticament totes les formacions més importants del rock català han portat la seva música al nostre poble.

A més, Bescanó també ha acollit concerts de bandes que encara no han acabat d'aixecar el vol dins l'elit del rock català com els mateixos Petit Fours, el grup de la Cellera que va fer de teloner dels Pets en el concert de l'any passat i dels Brams en el de la Festa Major de fa dos anys. ■

5a Fira de l'Embotit de Bescanó

La 5a edició de la Fira de l'Embotit de Bescanó va començar el dissabte 8 d'abril amb un gran ball al pavelló. L'èxit de participació de la gent en aquest ball fa pensar a l'organització de repetir aquesta activitat en l'edició de l'any vinent, per la 6a Fira.

La Fira va continuar el diumenge 9 d'abril, tot i que el matí va ser molt gris i humit. A causa d'aquest contratemps, la 4a Trobada de puntaires va ser suspesa. Però el mal temps no va impedir que s'instal·lessin les parades i que la gent que hi va anar comprés els productes exposats.

A última hora del matí, l'organització va decidir anular les activitats previstes a causa del mal temps. En les primeres hores, la Fira no va tenir gaire públic. Al migdia el temps es va anar aclarint i van començar a arribar visitants fins al punt que a la tarda la Fira es va omplir de gent. Així, el que semblava que hauria de ser una Fira grisa i deslluïda va acabar sent molt exitosa.

La demostració de com es fa la carn de perol va tenir molt bona acollida per part del públic assistent i més amb els tastets que els ofería l'organització. També va rebre força visitants l'exposició "Porkomania".

Tot i tenir la visita inesperada del plugim, es calcula que varen arribar a passar de 6.000 a 7.000 persones per la Fira.

I Passejada amb motos d'època i IV Trobada del Club Alfa Romeo de Catalunya

Coincidint amb l'edició d'enguany de la Fira de l'Embotit, el diumenge 9 d'abril es va celebrar a Bescanó la I Passejada amb motos d'època i la IV Trobada de Catalunya.

La Passejada, organitzada pel Raigs Motor Club Salt

i l'Ajuntament de Bescanó amb el suport de la Fira de l'Embotit i l'Ajuntament de Girona, va començar a les 8 del matí amb la concentració i obertura d'inscripcions al Parc de l'Ajuntament.

A les 10 del matí, i després d'esmorzar, els participants, que anaven amb 25 motos fabricades abans de l'any 1945, van iniciar la Passejada, que sortint de Bescanó els va portar fins a Girona passant per Vilanna, Trullàs, Anglès, Sant Julià del Llor, Bonmatí, Vilanna, Bescanó i Salt.

Un cop a Girona, es van exposar les motos a la plaça Constitució i els participants van visitar el Museu del Cinema i van prendre un aperitiu abans de tornar a Bescanó, on es va fer l'entrega de trofeus i es va visitar la Fira de l'Embotit i molt especialment a la I Exposició de motos d'època que s'havia emplaçat a les aules culturals Rosa Maria Cabré.

A més d'un trofeu a tots els participants preinscrits, que van acabar la jornada assistint al dinar de germanor celebrat al restaurant l'Estanc Nou d'Estanyol, es van lliurar tres trofeus especials a la moto més antiga, a la moto amb sidecar més antiga i al conductor femení amb la moto més antiga.

Un altra dels actes organitzats a Bescanó el diumenge 9 d'abril per tal de fer més llúida i dinàmica la 5a Fira de l'Embotit va ser la IV Trobada del Club Alfa Romeo de Catalunya que va permetre contemplar una trentena de models antics d'aquesta prestigiosa marca italiana

d'automòbils. Aquests vehicles van desfilat per Cassà de la Selva i Girona abans d'arribar a Bescanó, on es van exposar al costat de l'Ajuntament. ■

Bescanó celebra el Dia de la Terra

El diumenge 30 d'abril al matí es va celebrar al parc de l'Ajuntament de Bescanó el Dia de la Terra.

A l'acte, organitzat per l'Associació Vilanna-Bescanó Natura amb la col·laboració de la Regidoria de Medi Ambient de l'Ajuntament, es va poder contemplar una mostra de diversos muntatges basats en l'energia solar.

També es va donar informació sobre instal·lacions solars per a habitatges particulars, i es van organitzar tallers per a la mainada a càrrec del Grup d'educació mediambiental de l'Agrupació de Naturalistes de Girona. ■

El cine torna a il·luminar el Teatre Municipal de Bescanó

Aquests mesos de primavera s'ha tornat a projectar cinema a la pantalla del Teatre Municipal Alba Bescanonina de Bescanó.

Ha estat l'Ateneu Juvenil l'entitat que ha organitzat aquesta iniciativa que ha permès que la gent de Bescanó pugui anar al cine al seu poble, tal com s'havia fet ja fa uns anys.

Abans es projectaven dues pel·lícules cada diumenge a la tarda, pel·lícules que podien ser actuals en el seu moment o grans mites del setè art com "E.T."

Ara les coses han canviat, l'Ateneu ha cregut convenient que només es passi una pel·lícula, però això sí, una gran pel·lícula i d'estrena. El dia de projecció també ha canviat, passant del diumenge al divendres.

Pel mòdic preu de 500 pessetes -recordem que anar al cine a Girona els divendres costa 650 pessetes- s'han pogut veure pel·lícules com el "Tarzan" i "Toy Story 2" de la factoria Disney i "Mi marciano favorito".

sentacions teatrals, organitzades amb la col·laboració de l'Onacseb, l'Alba Bescanonina, l'Agrupació teatral de les comarques gironines, l'Ajuntament de Bescanó i la Diputació de Girona.

La primera va tenir lloc el 15 d'abril i va anar a càrrec del Col·lectiu Teatral Ditirambo, que va escenificar l'obra "El dia que totes les p... van anar a jugar a tennis", d'Arthur Kopit.

La segona es va fer el dia 29 d'abril i va anar a càrrec de la companyia El Safareig Teatre de Salt que va representar la comèdia "Baixar al moro". ■

Teatre

A més, dues nits de dissabtes del mes d'abril el Teatre Municipal de Bescanó també ha acollit sengles repre-

Concert de final de curs de l'Escola de Música de Bescanó.- El mes de juny d'enguany, l'Escola de Música de Bescanó va cloure la temporada 1999-2000 amb el tradicional concert de final de curs que va comptar amb l'assistència de molt de públic, tal com s'aprecia a la fotografia. ■

El GEB se'n va a Ca l'Aldrich per Setmana Santa

Tots els participants van gaudir d'allò més durant els quatre dies de colònies a Ca l'Aldrich.

Un any més, el Grup Excursionista de Bescanó (GEB) va organitzar unes colònies per Setmana Santa. Enguany, al voltant de 40 nois i noies de Bescanó d'entre 8 i 15 anys van passar quatre dies -del 17 al 24 d'abril- plens d'emoció i diversió a la casa de colònies Ca l'Aldrich de Romanyà de la Selva.

Per a alguns eren les seves primeres colònies i gaudiren de la novetat de passar les nits fora de casa, per a d'altres es tractaven d'unes colònies més però tots coincidiren a dir que no n'hi havia cap altra d'igual i que s'havien de viure per poder-ho explicar, ja que s'ho van passar d'allò més bé amb els jocs, gimcanes, excursions, guerres d'indis i cowboys, partits de futbol, danses i vetllades de nit que s'hi van organitzar.

Van arribar a la casa de colònies de Ca l'Aldrich després de caminar des de la parada de bus de l'encreuament de Romanyà de la Selva, a la carretera de Llagostera. Això sí, sense maletes, perquè les portava en Quim des de Bescanó amb furgoneta. No es podien queixar, perquè excepte la jornada que es van visitar els dòlmens de Romanyà no es va caminar cap més dia de la setmana.

La sortida es va ambientar en el Far West i els jocs entre indis i cowboys van abundar. Aquest cop eren els indis els qui guanyaven, i si no que li ho expliquin a alguna monitora cowboy que en patí les conseqüències. Els jocs de nit al bosc intentant passar entre els més grans sense ser vistos (alguns amb més sort que altres) i les danses i els jocs que es van fer a la casa l'últim dia van ser les activitats més divertides.

El dijous, ben esmorzats, vam córrer a agafar el bus i cap a casa! Un cop més, el GEB ha sabut com fer gaudir a la mainada de Bescanó durant les vacances de Setmana Santa, i ja són deu anys.

Precisament, per recordar el 10è aniversari de l'entitat, aquest estiu el GEB torna a anar al Delta de l'Ebre, concretament la setmana del 3 al 9 de juliol. El trajecte es fa en tren i durant tota la setmana la bicicleta serà el mitjà de transport per veure els aiguamolls. ■

Inauguració de l'Ateneu de Bescanó

El dijous 22 de juny al vespre es va celebrar una festa per inaugurar l'Ateneu de Bescanó.

L'acte es va iniciar amb un pica-pica per a tots els assistents que va donar pas a un concert de corda a càrrec del Trio Entra'Acte.

Tot seguit va actuar La banda del zurdo i la festa es va cloure amb la música enregistrada que va posar el DJ's Biskardes.

A més de gaudir de la música, ja sigui escoltant-la o ballant, el públic assistent va poder contemplar les pintures de Jordi Morell que s'exposaven a l'Ateneu. ■

Casal d'estiu Bescanó-2000

El passat 23 de juny es va tancar la inscripció per al Casal d'estiu d'aquest any, que presenta novetats respecte a edicions anteriors, com són canvis de monitors, d'activitats i d'horaris.

S'han fet dos grups en funció de les edats dels participants, de manera que els alumnes de P-3 a P-5 van al grup dels petits i els de 1r de Primària endavant van al grup dels grans.

El Casal es fa al col·legi i el seu horari és el següent: matins de 9 a 2 i tardes de 2 a 7. A més, hi ha una hora de "guarderia" de 8 a 9 del matí.

Les responsables del Casal durant el torn del matí són l'Anna Soy i la Neus Bataller, que es fan càrrec del grup dels petits i dels grans, respectivament. L'Anna és estudiant de Magisteri especialitzada en educació musical i té 5 anys d'experiència com a monitora del Casal, mentre que la Neus també estudia Magisteri, en l'especialitat d'educació infantil, i ja porta 4 anys fent de monitora del Casal.

En el torn de tardes, la responsable del grup dels petits és l'Isabel Collell i la dels grans l'Ariadna Burbail. L'Isabel estudia Magisteri en l'especialitat d'edu-

cació especial i la seva experiència com a monitora del Casal és de 3 anys, mentre que l'Ariadna és estudiant de Batxillerat Artístic i també té 3 anys d'experiència com a monitora del Casal.

Els nens i nenes inscrits al Casal van a la piscina els dilluns i dimecres al matí i els dimarts i dijous a la tarda. Els qui van al torn del matí han de portar l'esmorzar i els qui van al de la tarda el berenar. Els petits, que si volen poden fer migdiada, han de dur també de casa seva un got d'aigua amb el seu nom.

A més d'anar la piscina, els participants en el casal realitzen les següents activitats: esports, manualitats, contes, danses, tallers de màscares, cuina, màgia, excursions,...

Els pares tenen la possibilitat de demanar informació sobre les activitats que es faran cada dia.

Cal destacar que hi ha una hora de marge per entrar al Casal, tant en el torn de matí (fins a les 10) com en el de tarda (fins a les 3), marge que es redueix a mitja hora en el cas de la "guarderia" (fins a 2/4 de 9); i que a l'hora de sortir, els del matí poden fer-ho a partir de la 1 i els de la tarda a partir de 2/4 de 7. ■

XVIII Festa del Patronat.- A la Festa de la comunitat de veïns del Patronat, que enguany ha arribat a la seva 18a edició, no hi va faltar el tradicional sopar popular i el ball de fi de festa, que va anar a càrrec del conjunt Latino. ■

Exposició de l'artista local Manel Mateu a les Bernardes de Salt.- Les Bernardes de Salt ha acollit una exposició d'escultures fetes pel Taller Socarrels de l'artista local Manel Mateu. Aquesta exposició ha sorprès a la majoria dels visitants per l'originalitat de les matèries primeres utilitzades per en Manel Mateu, que, bàsicament, treballa amb soques, arrels i pedres. ■

Festa de fi de curs del CEIP Dr. Sobrequés

La pista exterior del Pavelló d'esports va acollir el passat dissabte 17 de juny la festa de final del curs 1999-2000 del CEIP Dr. Sobrequés, organitzada per l'Associació de Mares i Pares d'Alumnes amb la col·laboració de l'Ajuntament.

A la festa no hi van faltar els balls i les cançons amenitzades per un grup d'animació infantil ni tampoc el

berenar per a tots els mestres, alumnes, mares i pares assistents.

La celebració es va cloure amb una festa de l'escuma que, tal com va passar en l'edició de l'any passat, va tenir molt bona acceptació per part dels alumnes del centre, la major part dels quals s'havien posat banyadors o samarretes i pantalons curts per a l'ocasió. ■

Imatge de la festa de l'escuma que va tancar la celebració.

Revetlla de Sant Joan a la plaça de les Nacions.- Al voltant de 150 persones van assistir la nit del 23 de juny d'enguany a l'encesa de la foguera popular que, organitzada per la comissió festes a: beskanó!, l'Ajuntament i el GEB, es va fer a la plaça de les Nacions de Bescanó per celebrar la revetlla de Sant Joan. El públic assistent va veure l'arribada de la flama del Canigó que va donar pas a l'encesa de la foguera i, tot seguit al castell de focs artificials. També va haver-hi coca i moscatell per a tothom qui va voler. ■

El pressupost de l'Ajuntament de Bescanó de l'any 2000

Amb els vots a favor dels 6 regidors de CiU que formen l'equip de govern i l'abstenció dels 5 regidors del GIB-ERC, a l'oposició, el Ple de l'Ajuntament, en la sessió plenària extraordinària celebrada el passat 6 d'abril, va aprovar el pressupost municipal per a l'exercici del 2.000, que puja a 227.829.731 pessetes.

Segons l'equip de govern, es tracta d'un bon pressupost perquè garanteix la millora de la qualitat de vida dels nostres pobles, recull la construcció de noves infraestructures i garanteix el manteniment de les existents i dóna resposta a unes necessitats socials concretes.

A més, l'endeutament no augmenta, sinó que baixa, ja que la previsió del 2000 és inferior al 77,8% de l'any 1999, destaca l'equip de govern, que afegeix que, amb l'excepció de l'increment obligatori que marca la Llei, els impostos tampoc no s'incrementen; només experimenta un petita puja la taxa de recollida i tractament d'escombraries perquè s'ha augmentat un dia més el servei.

El pressupost municipal del 2000, equilibrat en ingressos i despeses, es desglossa en les següents partides:

Ingressos

CAPÍTOL	CONCEPTE	IMPORT
I	Impostos directes	97.784.915
II	Impostos indirectes	15.000.000
III	Taxes i altres ingressos	32.068.624
IV	Transferències corrents	56.010.000
V	Rendiment del patrimoni	1.121.000
VI	Venda inversions reals	60.430.547
VII	Transferències de capital	15.414.645
VIII	Actius financers	-----
IX	Passius financers	-----
Total ingressos		227.829.731 pessetes

Despeses

CAPÍTOL	CONCEPTE	IMPORT
I	Personal	86.692.996
II	Béns i serveis corrents	76.669.017
III	Interessos	3.870.169
IV	Transferències corrents	9.015.080
VI	Inversions	88.816.625
VII	Transferències de capital	-----
IX	Amortització préstec	12.765.844
Total despeses		227.829.731 pessetes

Inversions previstes

Pel que fa al capítol d'inversions, les actuacions que compten amb dotació pressupostària aquest any són les següents:

- Pavimentació del carrer i la plaça de l'església d'Estanyol.
- Revisió de preus del Casal de Vilanna (propera construcció).
- Restauració d'espais del volcà de la Crosa.
- Ampliació del Consultori Mèdic.
- Ampliació de la zona esportiva, amb l'adquisició d'un terreny per emplaçar-hi un camp de futbol per a entrenaments i obert a tothom.
- Ampliació de la zona industrial de Montfullà.
- Ordenació de la plaça del Mil-lenari.
- Accessos Pla de la Central, amb la construcció d'un nou pont.
- Pavimentació de carrers i 2a fase de la pavimentació de camins rurals.
- Urbanització del nucli oest urb. Pol Unitat d'Actuació 17 (aigua, sanejament, enllumenat i pavimentació).
- Projecte per a la cobertura de la pista del pati de les escoles.
- Projecte xarxes aigua potable i sanejament del Raval i cases del sector Grober.
- Canals nínxols cementiris de Bescanó, Estanyol i Vilanna.
- Millores en el Pavelló d'esports (penjar les cistelles per millorar la seguretat i permetre compartimentar la pista per augmentar-ne el seu ús).
- Rehabilitació de la cuina del col·legi públic.
- Millores a la piscina.
- Soterrament de línies en el tram final del carrer Major.
- Inversions en el camp d'esports (construcció d'un magatzem).
- Inversions en la compra i drets de gestió de l'aigua a la urbanització Mas Llunés.
- Enjardinament rotondes del carrer Major.
- Informatització de les oficines i del consultori.
- Aportació municipal per a l'estudi del Pla de sostenibilitat.
- Edició de llibres del nostre poble i d'altres publicacions.
- Adquisició de llibres de consulta per a la biblioteca.

III Concurs Literari de Bescanó

El diumenge 23 d'abril es va dur a terme a l'Hotel d'Entitats l'acte de proclamació dels guanyadors i el lliurament de premis del III Concurs Literari de Bescanó, que convoca l'Ajuntament. A l'edició d'enguany s'hi van presentar 202 contes o narracions curtes escrites en català, originals i inèdites, de les quals 40 corresponien a la categoria d'adults (a partir de 18 anys), 8 a la juvenil (fins a 17 anys) i 145 a la infantil. A diferència de les dues primeres, que eren obertes a tothom, aquesta última categoria estava reservada als alumnes del CEIP Dr. Sobrequés i es dividia en quatre subcategories: Educació infantil, fins a 2n, fins a 4t i fins a 6è de Primària.

Un cop tancat el termini de presentació, el dia 10 de març, els membres del jurat -integrat per Natàlia Molero, M. Rosa Font, Remei Ferrer, Jordi Carrera, Andreu Pulido i el secretari Joaquim Soler-, es van repartir les obres per fer una preselecció dins de cadascuna de les categories. El jurat es va tornar a reunir per fer la deliberació final i va premiar les següents obres dels autors/es que se citen a continuació:

A.- Categoria Infantil

• Educació infantil (24 obres)

- “L'Anna i la vaca”, d'Ia Comamala Comas
- “La Sara, l'Alba i el mico”, de Meritxell Sol Eugenio.
- “La Mariona i la vaca”, d'Anna Figueras Planella.
- **Fins a 2n (15 obres)**
- “El gos bomber”, d'Albert Almario Sola.
- “Els nens i els gats”, de Nora Vendrell Masó.
- “El nen i el globus”, de Jordi Jiménez Reixach.
- **Fins a 4t (71 obres)**
- “Les aventures d'un violí”, de Maria Llach Porcell.

“La rebel·lió d'en Tomasset”, de Ginesta Serrasolses Sola.

“El somni”, d'Ivan González Jiménez.

• **Fins a 6è (35 obres)**

“La lletra X busca amiga”, d'Arnau Pardo Xandrich.

“El nen bruixot”, de Marta Garcia Ferrer.

“El començament de la terra”, d'Anna Núñez Torras.

A més de l'obsequi que es dona a cada participant, per als guanyadors d'aquesta categoria hi havia 9 lots de material escolar i jocs.

B.- Categoria Juvenil (8 obres)

• **1r premi:** “L'estiu de la meva vida”, de Maria Ponsetí Romero.

• **Accèssit:** “Somni”, de Susanna Egea López.

El 1r premi estava dotat amb 15.000 pessetes i un obsequi i l'accèssit amb 5.000 pessetes i un obsequi.

C.- Categoria d'adults (49 obres)

• **1r accèssit:** “Vida”, de Miquel Martí Serra.

• **2n accèssit:** “Cartes secretes”, de Gustau Erill i Pinyot.

El jurat va decidir declarar deserts el 1r premi i el premi local i en lloc del primer va concedir un segon accèssit (dotat també amb 15.000 pessetes).

La distribució geogràfica dels participants va ser:

• **Categoria d'adults:** 17 de la ciutat de Barcelona, 12 de la província de Barcelona, 9 de la província de Girona, 4 del País Valencià, 3 de la província de Tarragona, 2 de les Illes Balears, 1 de la província de Lleida i 1 de Bescanó.

• **Categoria juvenil:** 3 de Bescanó, 3 de Girona i 2 de Barcelona. ■

Bescanó ret homenatge a Josep Fontbernat amb una exposició i una audició de sardanes

La cobla Amoga va reestrenar la sardana de Fontbernat "Ja no et veuré més" durant l'audició que es va fer a la zona verda del davant del Casal d'Avis.

El dissabte 3 de juny, Bescanó va retre homenatge al polític i músic local Josep Fontbernat i Verdaguer (Estanyol 1897-Andorra la Vella 1977) amb la inauguració al Casal d'Avis d'una exposició amb documents personals i part de la biografia d'aquest il·lustre polític i músic local, complementada amb una audició de sardanes a càrrec de la cobla Amoga, que va reestrenar la sardana "Ja no et veuré més" escrita pel mateix Fontbernat entre 1917 i 1930, durant els seu primer exili a França.

L'exposició, similar a la que el mes de març s'havia pogut veure a can Cendra d'Anglès, es va muntar amb una part del fons documental que l'estiu de l'any passat la Diputació de Girona va adquirir per dos milions de pessetes a l'única filla viva de Josep Fontbernat, Marie Lou.

Així, al Casal d'Avis de Bescanó s'hi exposaven des de fotografies de Fontbernat fins a una mostra de les prop de dues-centes cartes que va rebre de personalitats com Josep Carner, Josep Tarradellas, Pau Casals, Lluís Millet, Carme Companys,... passant per una acta de la mesa electoral del Parlament de Catalunya a l'exili i programes de concerts que les corals que va fundar van fer a París i de la seva actuació al Palau de la Música Catalana.

L'exposició va ser inaugurada per l'alcalde Xavier Soy i per l'escriptor i periodista gironí Emili Casademont, autor de la biografia de Fontbernat "L'home dels cent homes. Aproximació a la vida i obra de Josep Fontbernat", llibre coeditat el 1996 pels ajuntaments d'Anglès i Bescanó, i que el mes de novembre de l'any passat va trobar a Barcelona la partitura de la sardana "Ja no et veuré més". Tot i que aquesta peça, que es va estrenar a Figueres l'any 1930, és l'única sardana de Fontbernat que s'ha pogut recuperar, se sap que en va escriure moltes més, que podrien ser als arxius musicals de Barcelona, París, Perpinyà, Tolosa de Llenguadoc i Andorra, les ciutats per on va passar durant el seu exili. Una d'aquestes sardanes és la titulada "El bosc de Can Pantiquet", que Fontbernat va dedicar a Mollet del

Un moment de la intervenció de l'escriptor i periodista gironí Emili Casademont, biògraf de Fontbernat, durant la inauguració de l'exposició.

Vallès i que va ser estrenada per la cobla Montgrins el 1931.

Durant l'audició de Bescanó, que es va fer a la zona verda que hi ha al davant del Casal d'Avis, la cobla Amoga també va interpretar la sardana "Recordant Fontbernat", escrita l'any 1987 pel compositor gironí Lluís Duran i Massaguer, que va morir l'agost del 1999.

A més de ser un músic de reconegut prestigi, tant en la vessant de compositor com la de director, Josep Fontbernat va destacar com a personalitat política, ja que l'any 1932 va ser elegit diputat al Parlament de Catalunya en la candidatura d'ERC, durant l'etapa de la guerra civil va ser el primer director general de Radiodifusió de la Generalitat Republicana, i un cop a l'exili va renunciar a presidir la Generalitat en favor de Josep Tarradellas.

En acabar la guerra, es va exiliar per segona vegada a França i després va establir la seva residència a Andorra, on va intervenir en les eleccions dels presidents i en totes les decisions polítiques dels òrgans de representació de la Generalitat a l'exili. ■

Identificació i censat dels animals de companyia

La Llei de protecció dels animals estableix l'obligació d'identificar i censar tots els animals de companyia de Catalunya. Per tant, quan s'adquireix un gos o un gat s'ha d'exigir el document acreditatiu de la seva identificació i, posteriorment, inscriure'l en el cens d'animals de companyia del municipi on residiu.

La identificació dels gossos i gats mitjançant un microxip o un tatuatge i la seva inscripció en el cens municipal d'animals de companyia facilita la localització de l'amo en cas de pèrdua de l'animal i és una mesura dissuasòria contra l'abandonament, una pràctica que, malauradament, augmenta en el nostre poble. En aquest sentit, cal destacar que, segons les dades tramesses a l'Ajuntament pel Consell Comarcal del Gironès, l'any 1999 es van recollir al municipi de Bescanó un total de 38 gossos i gats abandonats.

A Bescanó el termini per identificar els animals de companyia va finalitzar el passat 30 de juny, dies després que l'Ajuntament organitzés una campanya per vacunar contra la ràbia els gossos del municipi i identificar-los i censar-los mitjançant la implantació del microxip. Els amos d'animals de companyia que van aprofitar aquesta campanya, que es va desenvolupar els dies 2, 4 i 9 de juny, van haver d'abonar 2.000 pessetes per la vacuna antiràbica i 3.000 pel xip identificatiu.

Els propietaris que encara no han identificat els seus gossos o gats poden dirigir-se al seu veterinari perquè faci la implantació del microxip i els faciliti el document acreditatiu, en el qual figura el codi d'identificació de l'animal i les seves dades: espècie, raça, sexe i data de naixement. Aquest document s'ha d'aportar a l'Ajuntament per formalitzar la inscripció dels gossos i gats en el cens municipal d'animals de companyia de Bescanó.

Si el vostre animal ja estava inscrit en el cens abans de ser identificat, cal completar la inscripció aportant a l'Ajuntament el document acreditatiu de la identificació abans esmentat.

A més de la seva identificació i censat, la tinença d'un gos o un gat també comporta altres obligacions administratives, d'acord amb les ordenances municipals que regulen la tinença d'animals de companyia a Bescanó, que estableixen sancions per als propietaris que incompleixin la normativa.

Així, i entre d'altres, els propietaris tenen l'obligació d'alimentar i mantenir en bones condicions sanitàries els seus animals i, quan els treuen a passejar, han d'evitar que accedeixin a jardins, parcs, places i espais públics on no poden entrar, recollir les seves defecacions i portar-los correctament lligats (i amb morrió quan es tracta de gossos perillosos). ■

La Ruta del Carrilet vista per l'usuari

La Ruta del Carrilet, que segueix l'antiga via del ferrocarril de via estreta entre Olot i Girona, travessant les comarques del Gironès, la Selva i la Garrotxa, seguint les conques dels rius Ter, Brugent i Fluvià, té un recorregut de 54 k. ideal per a ciclistes i caminants.

Al ser una antiga via de comunicació reservada al tràfic no motoritzat, la Ruta del Carrilet és una de les nombroses Vies Verdes que hi ha a Europa, unes infraestructures que impulsen el desenvolupament rural i el turisme actiu, promouen relacions més humanes entre els ciutadans i apopen l'entorn natural i cultural als ciutadans.

Els mesos d'octubre i novembre de 1998, el Consorci de la Ruta del Carrilet, l'entitat formada pels ajuntaments dels trajecte que gestiona aquesta via verda, va fer una enquesta de satisfacció entre 485 usuaris de la ruta en diferents punts del trajecte.

Segons aquesta enquesta, la Ruta del Carrilet s'utilitza bàsicament per a l'oci (95%) i el seu usuari és un home d'entre 30 i 50 anys que, d'una a cinc vegades a la setmana i en qualsevol època de l'any, recorre amb bicicleta menys de 10 quilòmetres al voltant del

seu domicili, sense fer cap despesa en el trajecte, que troba en l'entorn natural el principal atractiu i que està disposat a conservar-lo i millorar-lo.

El 78% dels enquestats considera que l'existència d'aquesta via ha suposat millores mediambientals i el 85% troba que ha millorat la imatge externa de la zona, encara que el 59% creu que els beneficis econòmics que ha generat són intangibles.

Pel que respecta a la valoració de la Ruta del Carrilet, el 70% dels usuaris consideren bons els accessos, el 66% opinen que està ben senyalitzat, el 71% creuen que és segur, el 83% el qualifiquen de tècnicament fàcil i el 66% troben adequats el nombre i qualitat de les àrees de descans.

El 70% dels enquestats considera el recorregut net i ben conservat, el 61% atractiu i el 85% poc accidentat, mentre que el 51% troba adequada la informació del trajecte i el 60% creu que s'hauria de millorar la de l'exterior.

Hi ha un 63% d'usuaris que aprova la qualitat del disseny de la Ruta del Carrilet i en general es considera que hi ha bons aparcaments, tot i que l'opinió és més favorable a la zona d'Olot que a la de Girona. ■

Augmenta la recollida selectiva a Bescanó

Segons les dades facilitades pel Consell Comarcal del Gironès, l'entitat encarregada de la gestió del servei de recollida selectiva de residus sòlids urbans en els municipis de la nostra comarca, l'any 1999 a Bescanó es van recollir 47.340 kg. de vidre, 44.649 kg. de paper i cartró i 6.584 kg. d'envasos lleugers (llaunes, brics, envasos de plàstic).

Els bescanonins cada cop som més conscients de la necessitat de reciclar les deixalles que generem, tal com ho demostra el fet que la recollida selectiva dels diferents tipus de deixalles en el nostre municipi no ha fet més que augmentar any rere any i molt especialment els dos últims exercicis.

Tot i que l'evolució és positiva i que Bescanó és un dels municipis del Gironès on funciona millor aquest la recollida selectiva, no s'ha de baixar la guàrdia i s'ha de procurar millorar encara més els resultats d'aquest servei que comporta beneficis econòmics i, sobretot, mediamambientals al nostre país. En aquest sentit, i com a exemple,

només s'ha de recordar que 1 kg. de vidre vell dóna 1 kg. de vidre reciclat, que l'1 kg. de paper vell es converteix en 1kg. de paper reciclat, que reciclant els envasos obtenim bosses de plàstic, nous envasos,... i, sobretot, que amb el reciclatge s'eviten emissions de gasos que contaminen l'atmosfera.

A més de dipositar el vidre en els contenidors verds, el paper i cartró en els blaus i els envasos en els grocs, també és molt important optimitzar l'ús dels contenidors destinats a la recollida de la fracció orgànica de les escombraries, que permet fer un compost que serveix d'adob per a tasques agrícoles i de jardineria. A més de per raons econòmiques, s'ha de fer un bon ús d'aquests contenidors no solament per respecte a les persones i al nostre entorn sinó també per evitar molèsties, especialment de males olors, als veïns que els tenen a prop de casa seva. Per tant, les bosses d'escombraries no s'han de dipositar a terra i els contenidors no s'han de deixar oberts. ■

MATERIAL	ANY 1995	ANY 1996	ANY 1997	ANY 1998	ANY 1999
Vidre	33.800 kg.	38.800 kg.	43.200 kg.	43.772 kg.	47.340 kg.
Paper i cartró	9.990 kg.	28.240 kg.	27.490 kg.	28.876 kg.	44.649 kg.
Envasos lleugers	-----	403 kg.	317 kg.	1.021 kg.	6.584 kg.

Més del 60% dels municipis de la riba del Ter tenen projectes vinculats a l'àmbit fluvial

El Consorci Alba-Ter ha realitzat una enquesta per conèixer la percepció dels ajuntaments de la conca del riu en diversos temes relacionats amb l'àmbit fluvial i per poder disposar d'informació de primera mà per a l'elaboració del Pla Estratègic per a la realització del Projecte Alba-Ter.

Aquesta enquesta ha permès saber al Consorci que un 64'2% dels ajuntaments de la riba tenen projectes vinculats a l'àmbit fluvial, alguns dels quals ja estan redactats. Per zones, mentre a la conca alta del riu tots els municipis disposen o volen realitzar algun projecte vinculat a l'espai fluvial a la conca baixa predominen els que no han concretat cap tipus de projecte. Per la seva part, en el tram mitjà del riu la proporció de municipis que tenen projectes i dels que no en tenen és gairebé idèntica.

Pel que fa a la tipologia dels projectes, un 62'2% del total són de recuperació i millora de l'estat ecològic del riu. En concret, un 24'4% són projectes de recuperació

de ribes, un 21'1% de sanejament d'aigües residuals, un 16'7% de neteja i canalització de lleres i un 9% de delimitació de domini públic hidràulic, mentre que el 25'6% restant correspon a projectes de caire lúdic o turístic.

El Consorci Alba-Ter impulsa un centre de documentació

El Consorci Alba-Ter ha posat en funcionament un centre de documentació cartogràfica del Ter, obert a tothom que vulgui consultar-hi informació sobre el riu Ter.

Es tracta d'un centre que compta amb un fons de més de 3.000 mapes, cedits per l'Institut Cartogràfic de Catalunya, segons el conveni signat entre el departament de Política Territorial de la Generalitat de Catalunya i el Consorci Alba-Ter, que es poden consultar, exclosos de servei de préstec, a la seu tècnica del Consorci ubicada al Museu de l'Aigua de Salt. Així mateix, es disposa d'una petita bibliografia associada al tema dels rius. ■

La nova Llar d'infants entrarà en servei la tardor del 2000

Es preveu que la nova Llar d'infants de Bescanó es posi en funcionament el mes de setembre o octubre del 2000, un cop finalitzades les obres de construcció d'aquesta infraestructura, que es van iniciar a principis de maig.

La nova Llar d'infants, que té un pressupost de 29 milions de pessetes, ha de donar resposta a les necessitats de les famílies de Bescanó que tenen fills amb edats susceptibles d'utilitzar aquestes instal·lacions, que ampliaran l'horari lectiu i incorporaran servei de menjador.

En aquests moments s'estan valorant les propostes que sobre franges horàries i servei de menjador s'han fet a les famílies del municipi.

En total, 39 famílies han fet arribar a l'Ajuntament les seves peticions, de les quals 26 han demanat servei de menjador. Aquesta consulta es va fer per conèixer les necessitats reals dels potencials usuaris i, d'aquesta manera, poder determinar l'horari més adequat d'aquest servei. ■

Millora la seguretat viària a la carretera N-141

Amb l'entrada en servei de les dues rotondes que s'han construït a la carretera N-141 a l'entrada de Bescanó, tant pel costat de Girona com pel d'Anglès, s'ha millorat la seguretat d'aquesta via, ja que els vehicles que hi circulen es veuen obligats a reduir la velocitat, i s'han facilitat els canvis de sentit, que fins al moment eren dificultosos de realitzar.

Tant la rotonda situada a l'encreuament amb la fàbrica Grober com la del davant de la benzinera, amb un pressupost de 45 i 48 milions de pessetes i construïdes per les empreses Aglomerats Girona i Construccions Alsina, respectivament, van ser posades en funcionament pel conseller de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat, Pere Macias, en un acte que va comptar amb l'assistència del president del Consell Comarcal del Gironès, Gabriel Casas, i l'alcalde de Bescanó, Xavier Soy, entre d'altres autoritats. ■

L'Ajuntament edita un plànol d'informació municipal de Bescanó

L'Ajuntament ha editat un plànol d'informació municipal de Bescanó. En un costat hi ha un plànol del poble de Bescanó i un annex del polígon industrial de Monfullà. A més dels noms dels carrers i places, en aquest plànol s'hi pot trobar l'emplaçament des diferents serveis i equipaments, les zones verdes, les parades de bus i els parquings, així com els traçats de la ruta del carrilet i del riu Ter al seu pas pel poble i tot el terme municipal.

A l'altre costat, hi ha un plànol de tot el terme municipal, amb fotografies de les esglésies de Sant Llorenç de Bescanó, Sant Andreu d'Estanyol, Sant Mateu de Vilanna

i Sant Pere de Montfullà. També s'hi poden veure diferents imatges de Bescanó: una vista general, la Fira de l'Embotit, la Volta amb el Museu Etnològic al fons, els gegants -la Miquela i en Llorenç-, la plaça de les Nacions i l'interior del Pavelló municipal d'esports. A més, hi ha sengles requadres amb les festivitats del municipi, els horaris dels serveis de l'Ajuntament i els telèfons d'interès del municipi, així com un breu resum amb dades històriques, geogràfiques, socials i culturals del poble.

A totes dues bandes hi ha anuncis d'empreses i comerços del municipi que, gràcies a la seva contribució, han fet possible l'edició d'aquest plànol, que es troba a disposició de qui vulgui a les oficines municipals. ■

Ampliació i millora del Consultori Municipal

L'Ajuntament ja té redactat el projecte d'ampliació del Consultori Municipal de Bescanó que, un cop acabades les obres, que es preveuen que s'iniciïn aquesta tardor, passarà de tenir tres despatxos a tenir-ne sis amb els corresponents serveis, sales d'espera i d'atenció a l'usuari.

D'altra banda, cal destacar que des del mes de febrer passat l'horari d'atenció del servei de Pediatria del Consultori Municipal gairebé s'ha doblat al passar de 6 a 11 hores setmanals. En concret, des del 25 de febrer, l'horari de la consulta de Pediatria, a càrrec del doctor Màrius Sánchez, és de dilluns a divendres de 3/4 de 12 del matí a 2 de la tarda, mentre que es mantenen les 6 hores setmanals d'infermeria pediàtrica, a càrrec de Lourdes Carreras.

L'increment de l'horari de la consulta pediàtrica en el Consultori Municipal és fruit de les gestions realitzades per l'Ajuntament per tal de donar resposta a l'augment de la demanda assistencial del servei de Pediatria que darrerament s'havia constatat en el nostre municipi. ■

S'habilita un aparcament públic al costat de la rectoria de Vilanna

El mes d'abril passat, l'Ajuntament de Bescanó i el Bisbat de Girona van signar un conveni pel qual el Bisbat va cedir al consistori els terrenys del costat de la rectoria de Vilanna per utilitzar-los com a aparcament públic. Com a contraprestació, l'Ajuntament es va comprometre a fer una aportació econòmica anual destinada al manteniment de la parròquia.

Amb aquesta actuació s'ha donat resposta a una necessitat del poble de Vilanna, ja que els dies en què l'església parroquial de Sant Mateu registrava una afluència important es notava la falta de places d'aparcament.

En la mateixa línia de resoldre els problemes d'estacionament que hi ha a diferents nuclis i indrets del nostre municipi, l'Ajuntament està realitzant gestions per trobar una solució similar a l'anterior en el poble d'Estanyol. ■

Visita dels nens de 1r i 2n a la Biblioteca

Així veu la biblioteca la Nora, de 1r.

Així veu la biblioteca l'Ester, de 2n.

Els passats 5 i 6 de juny, els nens i nenes de 1r i 2n de l'escola Dr. Sobrequés varen visitar la Biblioteca Municipal Josep Fontbernat de Bescanó dins del programa de llengua "Coneixem la biblioteca".

La visita es va dividir en dues parts, una de teòrica i una de pràctica. Dins la teòrica o informativa, els vaig explicar com està organitzada i com funciona la biblioteca. Primer el perquè del nom del centre i qui fou Josep Fontbernat, després el que és una biblioteca, el que hi ha (llibres, contes, vídeos, cd-roms, revistes, diaris,...), els seus apartats (ciències socials, ciències naturals, llengua, art, geografia,...) i les seves seccions (infantil, d'adults, publicacions periòdiques, de referència i d'informàtica). A més, la diferència que hi ha entre els llibres d'imaginació de la secció infantil: els contes per als més petits porten etiqueta blava, els contes per als que saben llegir etiqueta vermella i els contes per als que en saben molt etiqueta verda. Això els va agradar molt i els va cridar l'atenció. També com cal fer-se el carnet de préstec i per què serveix.

A la part pràctica, els alumnes van participar fent preguntes, que per cert varen ser nombroses, sobre qüestions relacionades amb l'explicació teòrica, la majoria de les quals estaven centrades en els llibres adequats a la

seva edat, el servei de préstec i el carnet.

Després, els nens i nenes varen fer una estona de lectura. Cada un va escollir un llibre i el va llegir fins a l'hora de marxar cap a l'escola.

També els vaig donar una fitxa titulada "La biblioteca es així..." on els alumnes varen poder dibuixar com veuen ells la biblioteca. Una mostra d'això són els dos dibuixos publicats que acompanyen aquest text, el de la Nora de 1r i el de l'Ester de 2n. Els dibuixos dels altres nens i nenes estaran exposats a la biblioteca.

I, finalment, quan va arribar l'hora d'anar cap a l'escola, els vaig preparar un lot de llibres per a cada classe, en servei de préstec, per poder-los llegir a l'hora de lectura, i com a obsequi un pòster per a cada nen.

Espero haver aconseguit l'objectiu de la visita, que els nens coneguin més la biblioteca, que utilitzin el seu servei de préstec i que s'interessin cada dia més pel món dels contes. ■

Fina Jiménez

La Guerra Civil

Amb aquest títol, la Regidoria de Cultura de l'Ajuntament de Bescanó ha organitzat unes conferències sobre la guerra civil espanyola que han estat dirigides per en Lluís Solé i Perich, amb la perícia que en ell és habitual.

Les jornades van ser quatre com haurien pogut ser més, per les qüestions tractades, per la participació activa dels assistents i per l'atracció que en alguns sectors de la població té el tema.

La línia principal d'estudi era la guerra a Bescanó, amb una incursió molt ben determinada en la incidència que va tenir a Estanyol amb una bona explicació del Sr. Torramadé i la seva lluita per la reivindicació del bon nom del seu pare. La realitat va ser diferent a Estanyol i a Bescanó.

Els temes tractats tenien una lògica de temps i de causa-efecte. Com era l'ambient de preguerra a Bescanó, definicions de dreta/esquerra, l'organització política, el treball, la cultura, etc.

El segon dia es tractaren temes tan importants com l'antifeixisme/anticlericalisme i el paper que va jugar en cada moment l'Ajuntament de Bescanó. Com a personatges importants relacionats amb Bescanó, es parla de Josep Mascort i Ribot i de Josep Fontbernat i Verdguer.

També hi té un lloc important l'entrada dels "nacionals", la "retirada" i el nou ordre imposat del nacional-sindicalisme. Així com la postguerra amb totes les seves cruentes i no cruentes conseqüències, algunes d'elles gravíssimes, en la vida dels bescanonins.

El públic assistent a les jornades va fer-se seves les explicacions amb intervencions totes plenes de sentit. El cicle de conferències va acabar un diumenge de maig a Barcelona amb una visita al Museu d'Història de Catalunya. Per molts anys. ■

Lluís Comamala i Giralt

Ja són 10

Són 10 els anys que han passat, des de la primera celebració de la festa del carrer Joan Vilanova. Com és habitual, al matí els més menuts montaren el seu mercat de joguines de segona mà.

A la tarda, es celebrà el 6è Campionat d'Escacs per equips, que en aquesta ocasió es va fer a dues rondes. A la mitja part, es va donar al participant una sèrie de problemes amb cert grau de dificultat, que va ser resolt per l'Equip de Sant Pau (Girona), i l'individual per en Marc Rodríguez, del Club Escacs Salt i Girona. Els de Bescanó varem fer dos Equips, que feren un bon paper quedant classificats amb el 4t i 5è lloc.

Al vespre, es feu el tradicional sopar de veïns, amics i familiars. Per concloure la festa en Gerard Ros ens va delectar amb balls de saló i, posteriorment, la Disco-movil Pepe's va continuar la festa fins altes hores de la matinada, podent així gaudir de la música més fresca del moment. A la mitja part es varen fer diversos sortejos i un Gran Cremat.

Cal també destacar que aquest any a totes les persones que varen col·laborar comprant números per a les rifes ja varen tenir un regal segur, que es tractava d'un rellotge commemoratiu. ■

La bescanonina Dolors Vilamitjana ingressa a l'Acadèmia Mundial de Ciències, Tecnologia i Formació Professional

La bescanonina Dolors Vilamitjana i Carandell va ser investida Acadèmica Investigadora Numerària per l'Acadèmia Mundial de Ciències, Tecnologia i Formació Professional en un acte solemne que se celebrà el passat 19 de maig en el paranimf de la Universitat Politècnica de València.

L'ingrés de Dolors Vilamitjana en l'esmentada Acadèmia es va produir juntament amb el d'altres personalitats rellevants de l'àmbit de l'educació, cultura, ciència, exèrcit, política, universitat i empresa, als quals s'atorgà la citada distinció en reconeixement a la seva "meritòria tasca acadèmica, científica, cultural i professional, els amplis coneixements de les quals en les diferents branques del saber, enriquiran la tasca de l'Acadèmia i la seva projecció cap a la societat nacional i internacional".

Cal recordar que Dolors Vilamitjana, que fa de profesora a l'IES de Celrà, és doctora en Medicina Tradicional Xinesa (Facultat de Medicina de Pequín), llicenciada en Filologia Hispànica per la Universitat de Barcelona (UAB), llicenciada en Geografia i Història per la Universitat de Girona (UdG) i que, a més, ha publicat diversos llibres i ha col·laborat i col·labora en diverses publicacions, entre les quals hi ha LA PILASTRA.

A més d'un total de 38 Acadèmics Investigadors Numeraris, entre els quals hi havia Dolors Vilamitjana, a la qual s'assignà la medalla número 153, en el mateix acte van ser investits Acadèmics d'Honor el general de divisió i president del Centro Regional de Historia y Cultura Militar José López i l'ambaixador dels Estats Units d'Amèrica a Madrid Edward L. Romero.

La cerimònia solemne d'investidura d'acadèmics es va iniciar amb el discurs de rebuda pronunciat pel president de l'Acadèmia, José Cosín Sánchez, i la nominació va anar a càrrec de la secretària general de la institució, Maribel Martín Arcís. El catedràtic d'orgue del Conservatori Superior de Música de València, Vicente Ros Pérez, va pronunciar el discurs d'ingrés en nom dels acadèmics numeraris i en representació de l'Acadèmia va contestar-li Ricardo-Jesús Roca Padilla, llicenciat en dret, professor de piano del Conservatori de Música José Iturbi de València i membre de la Junta de Govern de la institució.

Després dels discursos d'ingrés dels dos acadèmics d'honor abans citats, entre d'altres intervencions, es va clausurar l'acte acadèmic, que va donar pas a un sopar de gala celebrat en el Centro Cultural de los Ejércitos. L'endemà, 20 de maig del 2000, a la sala d'actes de l'Escola Universitària d'Enginyeria Tècnica Industrial de la Politècnica de València, l'Acadèmia Mundial de Ciències, Tecnologia i Formació Professional va celebrar la

seva VI Sessió Científica-Congrés, sota el lema "Temps de canvi: consciència, tecnologia i estratègia". En aquest Congrés, i formant part d'una mesa de debat, Dolors Vilamitjana va presentar una ponència titulada "Societat de consum, societat depressiva?", una síntesi de la qual, elaborada per la mateixa autora, transcrivim a continuació:

Societat de consum i depressió

La societat de consum té depressió.

El terme depressió és causant de més d'una confusió. El seu significat tècnic no difereix del familiar.

Tanmateix, a causa de l'adveniment de fàrmacs efectius per al tractament de malalties depressives, aquesta paraula és, sovint, aplicada a altres tipus d'emocions. Quan el pacient es queixa de "depressió", s'ha d'exigir-li major precisió. Alguns facultatius apliquen el diagnòstic de "depressió" a persones que tenen mal humor, i, fins

i tot, l'esmentat vocable ha estat utilitzat per descriure persones felices i joioses.

L'hàbit d'utilitzar la mateixa paraula per nomenar diferents coses pot causar perplexitat.

En realitat, i partint de la prolífica literatura sobre la síndrome depressiva, la depressió és un concepte compost per un quadre de símptomes que comprenen des de l'esgotament i la inhibició fins a la depressió endògena, amb apatia total. A més, la depressió s'acompanya de la total paralització de l'activitat, la melangia i d'una sèrie de símptomes corporals com cansament, trastorns paroxístmics del son, insomni, desgana, estrenyiment, mal d'esquena, trastorns menstruals en la dona, disminució del to corporal, signes que poden anar precedits per trastorns d'angoixa i ansietat que, freqüentment, condueixen al pacient a disnees, vertígens, taquicàrdies, tremolors o estremiment, suors excessives, sufocacions, abdominàlgies, sentiment d'inseguretat o mort imminent, despersonalització o desrealització, parestèsies, rubor o calfreds, opressió toràctica, nus a la gola, por a tornar-se boig o a perdre el control, dolor psicogen.

Tenir una depressió no és el mateix que ser un deprimat. La societat de consum la té perquè els seus components busquen el sentit de la dinàmica del canvi en una xarxa de sinèrgies socials, culturals, econòmiques i individuals. En moltes ocasions, la recerca conclou en un pou sense fons, en una falta de comunicació en l'època de la informació, en un no acceptar el cicle vital social.

En aquesta crisi vital, el depressiu pateix sentiments de culpabilitat i contínuament s'examina negativament i tracta de fer-se perdonar.

L'agressivitat és la resposta a una impotència. La que no és conduïda a l'exterior es converteix en dolor corporal i, a més, l'agressivitat bloquejada i no reprimeix psíquicament condueix a la depressió.

I, així, l'agressivitat bloquejada i no exterioritzada es dirigeix cap a l'"insight", la capacitat intrapsíquica, i converteix l'emissor en receptor. Per tant, el que reprimeix amb por la seva agressivitat reprimeix també la seva energia i la seva activitat.

L'agressivitat dirigida contra un mateix -monòleg interior destructiu- troba la seva expressió més clara en el suïcidi.

El depressiu fuig de la responsabilitat. Malgrat la negativa del depressiu d'encarar activament la vida, a través de la porta de darrere dels sentiments de culpabilitat, ha de continuar combatent el tema de la "responsabilitat".

Tot allò viu, moviment, canvi, relació social, evolució, li és arrabassat i se li ofereix el pol oposat a allò que és viu: apatia, immobilitisme, soledat, desesperació, pensaments negatius i destructius.

El pol de la mort que, amb tanta força, es manifesta en la depressió, és l'ombra d'aquest pacient. El conflicte rau en què s'evita i s'escapa de la depressió amb el suïcidi,

Dolors Vilamitjana, a finals del 93, a la Creu de Vilanna. Al 94 va publicar el llibre que porta aquest nom.

malgrat que la mort també es tem per ser la dama negra desconeguda.

Assumir responsabilitat significa també renunciar a la projecció i acceptar la pròpia solitud.

I és que creiem lliurement en el tipus de limitacions, de condicionaments externs, interns, ambientals -les limitacions personals dels altres, especialment d'aquells amb qui convivim i treballem, les mancances, nombroses i diferents de les variades situacions dels sers humans. Es tracta, en paraules de Joan Pau II, de "ferides, afebliments o atemptats a la vida humana"⁽¹⁾, que afecten a molts: des d'aquells que no tenen casa o que

no tenen feina, fins a tots aquells que tenen fam de dignitat humana en el món.

Entre les diferents pressions que afecten l'educació de la llibertat trobem la pressió ecològica. L'individu, envoltat en l'afany del tenir, es veu molt per sota del que pot ser.

En les societats occidentals, el factor ambiental de major gravetat és el consumisme manifest que dissimula les possibilitats de creixement expansiu en fase latent: "Gaudir les coses amb el menor treball possible" ⁽²⁾.

El bé és tenir, el mal és no tenir; és perdut tot allò que dificulti el consum general; l'objectiu social és major consum per a major nombre de persones. A més, tendeix a transformar-ho tot en objectes de consum. Una altra pressió ambiental és el subjectivisme radical, perquè s'oposa al desenvolupament de la llibertat en tancar el ser humà en si mateix.

Els símptomes de la influència de l'ensenyorir-se dins la societat són:

1.- Disminució del radi d'interès.

2.- Augment de les reaccions de defensa o de la percepció dels elements exteriors com a portadors d'un perill. L'home, doncs, influït pel subjectivisme exacerbada, es desinteressa. Els mecanismes de defensa -desconfiança, agressivitat, etc.- contribueixen, juntament amb el pasotisme del desinterès, a fer impossible l'obertura: la comunicació.

Avui la societat té depressió. No es comunica. No tolera a ningú, ni a si mateixa! I s'agredix una i altra vegada. Apareix la violència. El riu de la sang l'ofega. La família, la cèl·lula bàsica de la societat, ha d'evitar o afrontar els efectes dels condicionaments ambientals, buscant els límits del seu voler.

És una limitació voler mantenir-nos dins dels propis límits?

Som lliures de tenir o de prescindir, de donar o de conservar, dins del nostre delimitat voler. Som lliures de fer o no, de fer això o allò altre, de fer-ho d'una manera o d'una altra dins del nostre fer limitat, que permeten distingir el ben fer del mal fer, del ben tenir del mal tenir.

En la transformació de l'individu com a ser social és necessari aprendre a pensar i aprendre a voler, sense pretendre superar els límits d'éssers humans imperfectes. La mutació depèn de saber voler. I el voler admet nivells: voler tenir, voler fer, voler ser. Finalment, el tenir i el no fer han d'ordenar-se al ser.

La superació, oposada a la depressió, com a conquesta personal, es tradueix a superar obstacles -interiors i exteriors- per arribar a un "més" i a un "millor" en l'ésser humà. Davant l'ambient, el fonamental consistirà en veure què es pot fer amb allò que es té sense estèrils lamentacions sobre allò que falta. Això ens evitarà instal·lar-nos en l'agressivitat deprimida. D'altra banda, evitarem deprimir-nos convençuts que sempre podem

influir -lentament, però eficaçment-, modificant factors negatius per al desenvolupament de la llibertat pròpia i aliena.

I que sempre podem crear en l'àmbit de la nostra autonomia -gran o petita-.

Això vol dir que hi ha d'haver comunicació entre persones, procés que s'aconsegueix amb la congruència -acord entre la pròpia realitat exterior i interior- entre el que pensem i el que diem. I més encara: hem de ser congruents amb nosaltres mateixos i amb el que busquem dins la societat digital, sense que aquesta s'ajusti al nostre mapa vital, perquè, com afirma Fernando Elizaburu, "l'evolució implica la necessitat d'una contínua adaptabilitat a l'entorn" ⁽³⁾.

En síntesi, el nostre món és acció en transformació; un món obert, on ha de governar l'harmonia entre la ment, els mitjans i les limitacions personals.

Malgrat el procés gradual de canvis de mentalitat, la capacitat d'evolució del coneixement i la tecnologia excessivament accelerades, proliferen les malalties psicòmiques d'indefensió per manca d'adaptació i sorgeix la impotència, la falta de comunicació, la societat tancada, el suïcidi.

El trauma de néixer o una altra realitat, a la Revolució Informàtica, requereix unes èpoques, com si es tractés del cicle vital de l'individu. Tanmateix, les noves tecnologies no són un fi en si mateixes; no són un medi per a l'adaptació, perquè també es requereix un nou nivell de consciència: aprendre per emprendre.

I és que la inèrcia social implica uns sistemes amb altres globalment: concordança i coneixement, mitjans i problemes i integració de les parts en un objectiu comú. És l'estat de la comunicació.

Si acceptem els límits propis d'éssers humans, la solidaritat no serà mai amenaçada per l'imperialisme. Si no és així, el que és vell no acaba de morir i allò que és nou no acaba de néixer. El conflicte del naixement ens arrossega a la por a la vida i, per consegüent, a la societat del no-pensar, no-voles, no-començar, no-evolucionar, no-comunicar, no-superar, no-voles ser.

És una depressió manifesta. ■

⁽¹⁾ JUAN PABLO II: "El ideal de libertad". Discurso en Baltery Park (3-10-79), en Heraldo de la paz, B.A.C., Madrid, 1979, pàg. 262.

⁽²⁾ RAFAEL GÓMEZ PÉREZ: "La minoría cristiana". Editorial Rialp, Madrid, 1976, pàg. 177.

⁽³⁾ FERNANDO ELIZABURU MÁRQUEZ: "Tiempos de cambio". Conciencia, Tecnología y Estrategia, Editorial 2010, Madrid, 1979, pàg. 23.

Lluís Solé,

un home de molts oficis consagrat a la docència

En Lluís durant una de les sessions que a principis de 1999 va fer sobre la història de Bescanó durant el període 1711-1811.

“Vaig néixer l’1 d’agost de 1962 a Bescanó, hi he viscut sempre i no n’he volgut marxar mai”, diu en Lluís Solé, que de petit va estudiar a l’escola pública del poble i després al Bell-lloc de Girona. La seva estada en aquest darrer centre la qualifica *“d’experiència forta”* i assenyala que *“tot i que sembla contradictori, em va aportar riquesa intel·lectual i un desert espiritual”*.

Quan feia COU es va decidir a estudiar Magisteri, carrera que va cursar a la Normal de Girona entre 1980 i 1983. El seu brillant expedient, juntament amb el fet que no va haver d’anar a fer el servei militar en sortir excedent de contingent, li va permetre exercir el primer any, ja que va accedir al 5% de places reservades pels llicenciats amb més bones notes.

“Tot i que el primer any era d’impassé, em van oferir feina a la privada Àngel Guimerà de Salt. Va ser un bateig de foc, ja que es tractava d’una escola privada del tot perquè tenia molts menys recursos que la pública”, comenta en Lluís Solé, que el curs següent, el 1984-1985, va entrar com a mestre de l’escola pública com a mestre interí substituït. El primer mig any va passar-lo a Camprodon i després va anar a Ribes *“perquè hi havia molt bon ambient i bona relació entre les escoles de la comarca, ja que cada 15 dies un centre organitzava cursos de formació per a mestres”*, assenyala. De la seva estada al Ripon-

llès en conserva molt bon record, no solament perquè va descobrir l’existència d’una escola de mestres activa, sinó també perquè a Ribes va conèixer la Montserrat, una estudiant de Magisteri que feia pràctiques amb qui s’acabarà casant l’any 1990 i amb qui ha tingut dos fills, la Meritxell i l’Otger, de 6 i 3 anys d’edat.

Posteriorment va estar un any al Silvestre Santaló de Salt, *“una mala experiència perquè vaig passar d’una escola oberta a una de tancada i jerarquitzada, però que em va permetre conèixer quin personal em podia trobar, mestres lluitant per mantenir els privilegis”,* explica.

El curs 86-87 va anar a l’escola pública de Maçanet de la Selva, *“que és la meua escola perquè hi vaig passar 11 anys i dels quatre últims, 2 vaig ser secretari i els 2 últims director”,* comenta en Lluís, que indica que *“es tracta d’un centre molt gran que et permet veure que el món de l’ensenyament és variat i divers”*.

Ara fa tres anys que dona classes a l’Institut d’Anglès amb plaça de propietat, però van haver de passar 14 cursos perquè pogués veure satisfeta la seva aspiració de tenir una plaça definitiva a prop de casa seva *“perquè els canvis de criteri de l’Administració em van deixar penjat”,* afirma en Lluís, que afegeix que *“el costat positiu de no tenir plaça és que t’obliga a ser més flexible, més àgil, i tenir una major capacitat d’assumir les coses”*. ▶

La seva experiència de 17 anys com a docent li permet afirmar amb rotunditat que *“el magisteri ha acabat essent una feina refugi i que a l'escola pública hi ha tota la societat representada”*.

Assegura que *“el més agraït de la meua feina és el tracte amb els alumnes i el més decepcionant és quan els adults -pares o mestres- intenten utilitzar l'escola i, a vegades, la mainada, com a eina de pressió, quan fan de l'escola un lloc on lliurar les seves batalles. Quan et trobes amb això. Cremes molta energia per preservar l'escola com a zona neutral”*.

Es mostra convençut que *“els mestres han de ser, bàsicament, tècnics, professionals, i la resta és l'extra que hi poses perquè surti bé”* i assenyala que *“les anyades diferents d'alumnes, mestres, pares i els canvis de criteri de l'Administració són quatre fractures que van erosionant la teua vocació”*.

Després d'afirmar que *“el mestre és un manipulador que intenta adaptar a gent no definida a allò que la societat diu que és bo, però que canvia constantment”*, en Lluís troba que per ser un bon mestre no n'hi ha prou amb tenir una bona formació pedagògica, *“sinó que cal tenir psicologia de carrer, que s'adquireix amb el tracte amb els alumnes”*. També creu que el títol de mestre *“l'hauria de donar la societat valorant, entre d'altres coses, la constància, paciència, dedicació, vocació, ... perquè a més de transmetre continguts acadèmics, al mestre se li carrega la formació com a persona i, fins i tot, el comportament dels alumnes a casa”*.

Tot i reconèixer que el gran problema és de manca de recursos, en Lluís és mostra a favor de la Reforma i diu que són els propis alumnes els qui passen factura als professors que no l'accepten.

Com a mestre de primària que ha passat a l'institut diu que no s'ha trobat amb el rebuig que altres companys seus han experimentat a d'altres centres per part dels professors, que els han ignorat i considerat mestres de segona, perquè *“l'Institut d'Anglès va ser pioner en la reforma i és un exemple de centre receptiu, integrador, obert, ...”*, manifesta en Lluís, que assegura que els tres anys que porta en aquest centre, on serà coordinador d'ESO, *“he gaudit molt fent de mestre per l'ambient i el contacte amb els alumnes”*.

Per acabar, en Lluís, que és mestre de socials -va fer aquesta especialitat-, català -va fer reciclatge- i anglès -va estudiar 5 cursos a l'Escola Oficial d'Idiomes-, diu que *“per als alumnes l'escola és actualment un laboratori de proves. El qui no s'atreveixen a provar al carrer ho fan a l'escola. Experimenten coses fins al límit per la via directa d'acció-reacció, és a dir, practiquen una política de fets consumats, sense analitzar abans les conseqüències, per veure la reacció dels adults”*.

Home de molts oficis

En Lluís, que va ha anat compaginant els estudis amb

En Lluís Perich quan era un infant en el domicili de la seva família del carrer Major de Bescanó.

Llegint el diari en una acampada amb la Colla Sardanista de l'Alba que es va fer el mes de juliol de 1982, a Sant Feliu de Pallerols, quan en Lluís tenia 18 anys.

la feina des dels 14 anys, es defineix com "un home de molts oficis, perquè quan he arribat a aprofundir fins a un cert nivell de satisfacció en el que faig m'agrada dedicar-me a una altra cosa, perquè crec que quan estàs satisfet del que fas és un bon moment per deixar-ho i passar a fer noves coses. Per això vaig dedicar-me a l'excursionisme fins que vaig treure'm el carnet de Director d'Activitats del Lleure i de l'Esplai o l'any que vaig treure'm el carnet de manipulador vaig deixar la feina del restaurant "La Barca" de Bescanó, on portava 7 anys treballant-hi els caps de setmana".

En el món de l'excursionisme va començar-hi als 18 anys quan es va implicar en l'organització de sortides i acampades a partir de la colla sardanista de l'Alba. "Tot era molt voluntariós i amb pocs mitjans i les feines es distribuïen segons les habilitats de cadascú", comenta en Lluís, que recorda que "vaig fer de monitor, vaig veure què feien a altres pobles i, en tenir criteri, vaig acabar enfrontat a la gent que dirigia l'Alba, sobretot quan vaig dirigir una acampada de més de 100 persones i el comportament dels membres de la Junta em va fer decidir a deixar-ho". Després se'n va anar a Salt Sardanista, on va continuar organitzant acampades i sortides durant força anys i fins que va decidir plegar "en certificar que ja en sabia al treure'm el carnet de Director d'Activitats del Lleure i l'Esplai".

El 1992, als 29 anys d'edat, i quan la feina de mestre li havia permès situar-se, va començar a estudiar Geografia. "Vaig estar cinc anys estudiant a Bellaterra de 5 de la tarda a 11 de la nit i vaig fer aquesta carrera perquè sempre m'havia interessat i perquè la meua participació en l'elaboració del llibre "Carícia de volcà", una obra sobre el volcà de la Crosa que es va publicar l'any 1991, em va fer replantejar que havia tocat un tema que no dominava, ja que no m'havien ensenyat a investigar ni tenia experiència en tasques de coordinació", recorda.

"Paral·lelament, tenia un projecte sobre les cases de pagès del poble que em rondava pel cap que va coincidir amb la proposta que va fer l'alcalde Xavier Soy de conèixer coses del poble", continua en Lluís, que explica que "l'Ajuntament ens va pagar el material i, junt amb la Sílvia Arbat i la Montserrat Eugenio, vam passar 5 anys fent treball de camp, repassant tots els rastres d'edificis dels 36 km² del terme municipal i recollint les referències orals". "Va acabar convertint-se en un projecte geogràfic en què es relacionaven els fets (recollits oralment) amb els masos i que es va presentar en el 2on Congrés de Cultura catalana com a projecte funcional per fer història local en terreny verge", conclou en Lluís, que després dels 5 anys de treball de camp es va dedicar al buidatge d'arxius, bibliografies,...

Aquest treball va ser la base del primer cicle de xerrades sobre la història de Bescanó que va pronunciar el 1998 en Lluís Solé amb el títol "Castells i cavallers", unes jornades sobre el nostre poble a l'època medieval que van

comptar amb una gran participació i que han tingut continuïtat amb dues edicions més, la de l'any 1999, que va tractar sobre el període 1711-1811, de la guerra de successió al final de la guerra dels francesos, i la de l'any 2000, que va abordar l'època de la guerra civil. "Aquestes xerrades són una forma eficaç de difondre la història del poble", diu en Lluís, que està molt satisfet, per tant, per l'èxit de públic com per l'interès i la participació dels assistents en totes les edicions, i molt especialment amb la d'aquest any, que es va tancar a mitjans maig amb una visita al Museu d'Història de Barcelona.

"Els últims anys també he provat d'escriure, concretament des que l'any 1991 vaig incitar els meus alumnes a participar en un concurs literari del poble i ells em van reptar a mi a presentar-m'hi", explica en Lluís, que assenjala que la seva activitat literària ha estat intermitent "perquè crec que només s'ha d'escriure quan tens alguna cosa a dir".

De la seva producció destaquen contes curts per a adults com "Sobre el tronc d'un vell pi" i "On s'amaga la por", que van ser premiats en els Jocs Florals de Cerdanyola del Vallès de 1993 i els Jocs Florals de Juneda de 1994, respectivament. Aquest any, amb l'obra dedicada a Dalí "La persistència de la memòria", ha guanyat l'11è Concurs Literari de Narració Curta de Sils, que ja havia guanyat fa 6 anys.

En Lluís, que l'any 93 va escriure una novel·la que li va publicar l'editorial La Galera l'any 1996, també ha guanyat el premi Lluís Cassassas i Simó de 1995 de la Societat Catalana de Geografia amb un treball d'investigació sobre el Delta del Llobregat que, a partir de la cartografia antiga, demostrava que fa 200 anys aquest riu ja havia passat pel lloc per on es volia desviar. ■

R. Ponsatí

En Lluís amb els alumnes del CEIP Sant Jordi de Maçanet que van anar de colònies a Can Mundet de Vidreres el març de 1996.

La setmana monogràfica

La setmana del 8 al 12 de maig va ser diferent, no va ser una setmana com les altres, plena d'exercicis, de deures, de sumar i de problemes. Va ser una setmana en què vam aprendre molt, però d'una manera diferent, divertida i engrescadora. Aquesta setmana la vam dedicar a la Natura i a la vegetació de l'entorn.

Els mestres ens havien explicat que ens dedicariem a conèixer millor el nostre entorn, els arbres, els horts i de passada aprendríem altres coses interessants relacionades amb el medi ambient, aprofitant que aviat se celebraria el Dia Mundial del Medi Ambient (5 de juny del 2000).

I així va ser, durant uns dies abans els mestres i les "senyos" es van dedicar a pensar i a preparar tot un seguit d'activitats ben divertides i engrescadores. Cada cicle dedicava tota la setmana als temes preparats i així els de Parvulari van estudiar els arbres del pati, de la plaça de l'escola, dels horts del poble,...

Els de Cicle Inicial es van dedicar a estudiar els horts i les fruites, entre altres coses, i per posar en pràctica els aprenentatges van fer una macedònia de fruites, que segons ens han explicat els va sortir molt bona. També van fer un collaret molt bonic amb sal i farina.

Els nens i nenes de Parvulari, estudiant els arbres de la plaça de l'escola.

Els alumnes de Cicle Inicial van fer una macedònia de fruites i un collaret amb sal i farina.

Els de Cicle Mitjà es dedicaren a l'estudi de les herbes del marge, a la classificació de plantes de l'entorn més proper i a estudiar les plantes dels horts del poble. Diuen que van aprendre moltes coses. També van aprendre a fer paper reciclat, a pintar samarretes amb motius vegetals... i a tenir una mica més de consciència ecològica. Van fer uns murals recomanant a tots els nens i nenes de l'escola tota una sèrie de mesures per millorar el nostre entorn.

Els de Cicle Superior també ens ho vam passar molt bé. El primer dia ens van explicar què són això dels ecosistemes i com es podia fer d'una manera pràctica un estudi d'un lloc concret. Per fer-ho, van venir uns monitors contractats per l'Ajuntament que ens van portar a un lloc, a prop de Mas Casilda, on ens van ensenyar a estudiar els arbres, els arbustos i les plantes d'aquell indret. Vam passar tot el dia a fora i va ser molt divertit. L'endemà vam classificar a l'escola les restes i mostres trobades i vam haver d'explicar als nostres companys el treball que havíem fet. Una altra de les activitats va ser estudiar els arbres del pati i per a molts va ser una bona sorpresa descobrir que els de la gespa no eren avets, sinó picees i cedres. També ens vam dedicar a estudiar la

Els alumnes de Cicle Mitjà, fent paper reciclat i pintant samarretes amb motius vegetals.

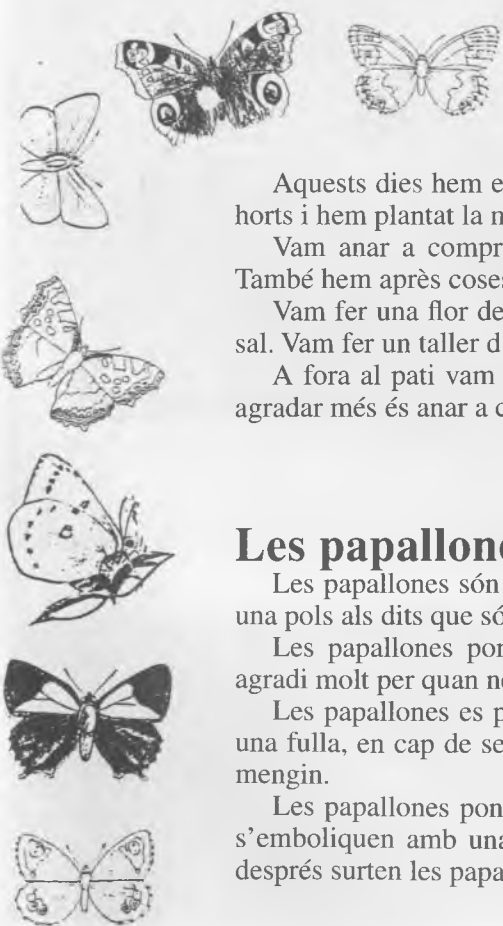
reproducció de les plantes amb flors i sense i, per acabar, vam aplicar els coneixements adquirits sobre l'aprofitament dels recursos de la terra i les plantes aromàtiques amb l'elaboració d'unes pizzes i coques de recapte boníssimes.

Aquesta setmana va ser molt divertida però, alhora, també creiem que va ser cansada i que els mestres van haver de rumiar molta estona per fer unes activitats tan dinàmiques. Llàstima, com deien alguns de 4t el divendres quan va tocar el timbre: Ja s'ha acabat...? De totes maneres, pensem que els mestres i senyoretes també deurien dir: Ja s'ha acabat!!! ■

Alumnes de Cicle Superior

Els alumnes de Cicle Superior, recollint les dades obtingudes després d'estudiar un ecosistema sobre el terreny i fent una pizzes i coques de recapte.

La natura

Aquests dies hem estudiat les plantes. Hem vist uns horts i hem plantat la mongeta.

Vam anar a comprar fruites per fer la macedònia. També hem après coses dels arbres i hem begut til·la.

Vam fer una flor de paper i un penjoll amb pasta de sal. Vam fer un taller d'energia solar.

A fora al pati vam dibuixar un arbre. El que em va agradar més és anar a comprar al mercat.

Núria Ribot i Codina, 1r curs

Les papallones

Les papallones són insectes. Si les agafem et queda una pols als dits que són les escates.

Les papallones ponen els ous en una flor que els agradi molt per quan neixin les erugues.

Les papallones es poden camuflar en un mussol, en una fulla, en cap de serp,... perquè els ocells no se les mengin.

Les papallones ponen els ous i neixen les erugues i s'emboliquen amb una fulla i després són crisàlides i després surten les papallones.

Carla Oliveras, 1r curs

Fem rodolins

Jo tinc una flor que viu al meu balcó.

La Rosa és molt hermosa.

La margarida fa cara de pansida.

La ginesta és molt modesta.

La meva amiga Anna té una cubana.

Sandra

L'ecologia de cada dia

A la darrera Pilastra vam començar, des de l'escola, una secció que vam anomenar L'ecologia de cada dia. En aquella primera divulgació vam voler explicar els trets generals d'això que hem anomenat Ecologia de cada dia i en aquesta us parlarem de tres petites coses que tots nosaltres podem fer, seguint una mica l'editorial de la revista que teniu a les mans. La nostra intenció és anar publicant a cada Pilastra tres petites coses que són senzilles de fer i que poden donar grans resultats si tothom ho porta a terme.

Per a aquest número hem triat tres petites coses que hem anomenat: Frena la propaganda postal, Talla les anelles de plàstic i No perdis els papers (ho hem fet seguint les recomanacions d'un llibret molt interessant editat per la Caixa fa uns quants anys).

Frena la propaganda postal

Tots hem rebut sovint un munt de papers de propaganda i potser no som conscients que si amunteguéssim tots els papers que rebem anualment a casa nostra signifiquen la fusta d'un arbre. Molta de la propaganda que ens envien ni tan sols la llegim, però cada vegada ens n'envien més. Què podem fer nosaltres a casa?

- Reciclar tota la propaganda que rebem i, de passada, tots els altres papers. Al poble hi ha contenidors distribuïts per l'Ajuntament a tal fi.
- Posar rètols a les bústies dient que no volem propaganda postal.
- Decidir no comprar els productes de les empreses que fan propaganda postal.

més els seus cossos i els acaba estrangulant. Què podem fer nosaltres a casa?

- Tallar les anelles de plàstic abans de llençar-les a les escombraries.
- Demanar que es fabriquin amb materials fotodegradables.
- Quan ens trobem a la platja, recollim les anelles que veiem i, un cop tallades, dipositem-les als contenidors.
- Triem begudes que utilitzin envasos de vidre retornables o bé reciclables.

Talla les anelles de plàstic

Quan anem a la botiga o al supermercat a comprar llaunes, sovint les trobem en paquets de 6 o 12 lligats amb unes anelles de plàstic que, en dipositar-les als contenidors i arribar als abocadors, s'han convertit en un veritable perill per als ocells i la fauna marina.

Són anelles que no es veuen sota l'aigua i els animals marins no les poden esquivar, tampoc no ho poden fer les gavines, els corbs marins... Aquests animals s'hi enganxen i quan creixen l'anella cada vegada estreny

No perdis els papers

Sovint, quan anem a passeig a qualsevol indret allunyat de les ciutats hi podem trobar tota mena de deixalles: llaunes, ampolles, papers i restes d'aliments que hi han deixat altres persones. No ens agrada i sovint ens enfadem tot pensant en la desídia, la despreocupació i la manca de solidaritat de la gent. I això també passa al nostre país. Què podem fer nosaltres?

- Quan sortim a fer la berenada o, ara que ve l'estiu, a passar el dia a la platja, recollim totes les nostres deixa-

lles i dipositem-les als contenidors més propers. Deixem l'indret on hem menjat tan net com l'hem trobar o més.

- No llencem burilles per la finestra del cotxe. A part d'embrutar, podem provocar algun incendi. Dipositem-les al cendrer i, un cop a casa, les recollim i les llencem a les escombraries.

- No utilitzem el wàter com a deixalleria de qualsevol tipus de restes, plàstics, compreses, olis...

- També els ajuntaments poden col·laborar instal·lant contenidors i papereres a totes les fonts, indrets de descans,... dels seus pobles. ■

Viatge de fi de Primària

Els dies 16, 17, 18 i 19 de maig, els alumnes de 6è de l'escola van anar de viatge de fi de Primària al Delta de l'Ebre, Tarragona i Port Aventura. El viatge va tenir una durada de 4 dies durant els quals van visitar tota una sèrie d'indrets de prou interès.

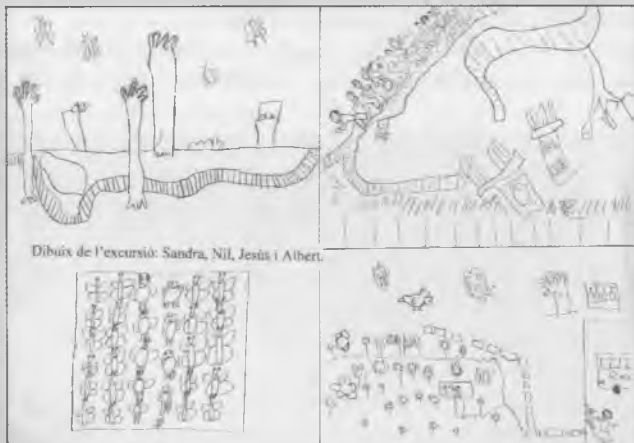
El primer dia van anar a Barcelona i allà van visitar l'Aquari i van assistir a una projecció de cinema a l'Imax. A la tarda van visitar el casc antic de la ciutat de Tarragona.

El segon dia van visitar la ciutat de Peñíscola i a la tarda van fer una visita en vaixell pel Delta de l'Ebre.

El tercer dia el van dedicar a Port Aventura, on van poder gaudir de totes les seves atraccions i també de les seves novetats d'enguany.

I, finalment, el quart dia el van dedicar a visitar el monestir de Les Santes Creus.

El viatge va ser interessant i va haver-hi una gran convivència entre tots els nens i nenes de la classe. ■

Els alumnes que van anar al viatge de fi de Primària amb el seu mestre, el Sr. Ramon.

Un grup d'infants de Perpinyà visita l'escola Dr. Sobrequés

Aprofitant una estada de tres dies a la casa de colònies Can Cavalier d'Estanyol, una trentena d'alumnes de l'escola Bressola de Perpinyà, un centre que imparteix estudis en català, van visitar el passat mes de març el CEIP Dr. Sobrequés de Bescanó, on van mantenir una trobada amb els alumnes de cicle infantil.

Els nens i nenes d'ambdues escoles van fer diverses activitats dividits en grups i després van jugar i berenar plegats.

El company dels presidents

Un any més ens reunim la família futbolística en la diada de la nostra festa i ho fem amb el convenciment d'haver aconseguit l'objectiu que ens fixem cada temporada: mantenir l'activitat futbolística a la nostra vila al més alt nivell possible dins de les diferents categories en les que competeixen els nostres equips.

Davant la crisi econòmica que pateix tothom, i de la qual no s'escapa el nostre club, la nostra posició és la de continuar amb la mateixa empena que sempre, encara que som conscients que haurem de reduir les despeses de l'entitat per poder fer front als compromisos que tenim i que haurem d'adquirir durant la temporada 2000-2001.

Amb el nou president, Jaume Solergastó, tots esperem obtenir el suport suficient de tothom per poder mantenir la nostra activitat esportiva a Bescanó i especialment el de la quantitat de col·laboradors que ens acompanyen any rere any.

El meu resum de la temporada 1999-2000

Des del punt de vista econòmic, ha estat un èxit, ja que s'ha acabat la temporada amb totes les despeses cobertes i amb un saldo positiu per començar la temporada 2000-2001.

En la vessant esportiva, el fet que, malgrat totes les dificultats que han sorgit, el primer equip hagi aconseguit la permanència a Segona Regional és positiu.

Ha calgut l'esforç dels jugadors, tècnics, directius i aficionats, però s'ha complert l'objectiu obligat pel club de tenir un 90% de jugadors locals. Un fet que omple d'il·lusió els que componen el futbol base bescanoni,

que comencen a creure que jugar en el primer equip no és una utopia.

Voldria recordar que en les categories inferiors (juvenils, infantils, alevins i benjamins) els títols se'ls emporta el vent, el que compta és el futur i aquest esperançador present és el millor fonament per a un demà ple d'èxits del Club Esportiu Bescanó.

M'agradaria destacar el treball seriós i il·lusionat que des del futbol base està fent una colla de nois amb una petita compensació econòmica. Són pocs els clubs que poden presumir de no haver retirat cap equip en competició de futbol base en totes les categories. S'han viscut alguns partits en els quals el públic ha gaudit d'un bon espectacle futbolístic.

Una gran salutació a tots els jugadors de l'equip d'aficionats que m'han fet gaudir d'aquesta temporada plena de companyonia i amistat.

Sens dubte que aquest balanç podria ésser més extens i que han quedat coses per explicar, però la grandesa del futbol permet parlar i comentar-ho a cada tertúlia.

No voldria concloure aquestes ratlles sense comentar que es preveuen temps difícils per al futbol, i en els quals el soci bescanoni haurà de demostrar allò que molts ja sabem: som una gran afició i en els moments durs sabrem donar al Club el suport necessari.

Des d'aquí faig una abraçada als amics de l'antiga junta i vull donar una gran benvinguda als companys de la nova.

Endavant Bescanó! ■

Josep Tulsà Fagès
Tresorer C.E. Bescanó

VIII Festa del Futbol i Assemblea de socis del C.E. Bescanó

El passat dissabte 10 de juny, el C.E. Bescanó va celebrar la cloenda de la temporada 1999-2000 amb la vuitena edició de la Festa del Futbol.

La celebració va consistir en un sopar que es va desenvolupar al pavelló poliesportiu del poble i que va comptar amb la participació dels jugadors, tècnics i directius del C.E. Bescanó, així com de nombrosos aficionats que no van voler desaproveitar l'ocasió per demostrar el seu suport al club.

El sopar van preparar-lo cuiners de la Confraria de Pescadors de Roses i hi havia un menú per als adults i un altre per a la mainada, que costaven 2.500 i 1.000 pessetes, respectivament. Els adults van menjar uns entrants de peix, sarsuela de segon i pasta de full de

postres, uns plats regats amb vi blanc i aigües i acompanyats per cafès i licors. La mainada, que tenia fantes i aigües per beure, va començar amb unes tallarines i calamarcets, va seguir amb pollastre a l'ast i va acabar amb la pasta de full de postres.

Per altra part, el divendres 16 de juny es va celebrar l'Assemblea anual de socis del C.E. Bescanó, amb les eleccions a la presidència del club com a punt 4t de l'ordre del dia.

A més de l'elecció de Jaume Solergastó com a president de l'entitat, a l'Assemblea també es van tractar d'altres punts inclosos a l'ordre del dia, com el resum esportiu i el balanç econòmic i la situació del club a final de la temporada 1999-2000. ■

Sortida d'afecionats del C.E. Bescanó a Bilbao

El grup d'afecionats del C.E. Bescanó amb l'aleshores entrenador de l'Atlètic Club de Bilbao, Luis Fernández, al complex esportiu de Lezama, a Bilbao.

Un grup d'aficionats i aficionades del C.E. Bescanó va aprofitar el darrer cap de setmana d'abril i la festivitat de l'1 de maig per fer una sortida a Bilbao de caràcter lúdic, cultural i esportiu.

El grup, de prop de 30 persones, de les quals una dotzena eren dones, va sortir de Bescanó la mitjanit del divendres 28 d'abril i després de viatjar de nit amb autobús va arribar a Bilbao a les 9 del matí del dissabte.

Després de deixar les maletes a l'hotel i esmorzar, el grup, al qual s'havia afegit en Patxi, un company basc d'en Josep Tulsà, va anar a veure un entrenament de l'Atlètic Club de Bilbao al complex esportiu de Lezama. En acabar la sessió es van fer unes fotografies amb l'entrenador Luis Fernández (després de moltes temporades al front de l'equip, aquest 30 de juny ha deixat de ser entrenador de l'Atlètic Club de Bilbao) i van esperar-se una estona per si sortia algun jugador i fer-se més fotos, però com que trigaven massa van decidir anar-se'n a dinar.

Van tornar a l'hotel, i després de repartir-se les habitacions i dutxar-se, anaren a dinar.

Uns quants del grup van dedicar la tarda del dissabte a conèixer una mica Bilbao guiats per en Patxi, que els hi anava donant explicacions sobre el que visitaven. En aquest recorregut van anar als tres cafès més antics de la ciutat, que tenen una arquitectura i un disseny magnífics, i van passejar per molts carrers del centre de Bilbao

fins arribar a la seu de l'Atlètic de Bilbao, que van visitar junt amb el museu de trofeus i copes que ha obtingut l'equip.

Tot seguit van continuar caminant fins arribar al Museu Guggenheim, que no van visitar en aquell moment perquè havien quedat amb la resta de companys a l'hotel, on van tornar passejant pel costat del riu.

Un cop a l'hotel es van trobar tots per anar a sopar, uns quants van de restaurant i d'altres de tapes, i després es troben tots plegats a les tavernes i bars.

Una part del grup va dedicar el diumenge, que era "dia lliure", a visitar el Guggenheim, una altra va anar a veure el Puente Colgante i la resta va anar a la platja.

A 2/4 de 7 de la tarda del mateix diumenge es van trobar tots a l'hotel per sortir cap a Bescanó, on van arribar al voltant de les 5 de la matinada del dilluns 1 de maig. ■

Activitats del Club Patinatge Bescanó

Continuant amb les activitats que realitza el C.P. Bescanó com a entitat esportiva del poble detallem tot seguit els esdeveniments i novetats que s'han portat a terme de febrer a maig del 2000:

Proves - Federació Territorial de Patinatge

El 5 de març es va celebrar a Olot la primera convocatòria de Proves Iniciació "A" (modalitat Lliure i Escola F.O.), promogudes per la Federació Catalana de Patinatge, en les quals van participar-hi les patinadores del C.P. Bescanó Neus Bagué, Elisabet Soler, Cèlia Hoste, Raquel Gómez, Paula Galindo i Aida González.

L'1 d'abril va tenir lloc la primera convocatòria de Certificat Aptitud (Modalitat Escola F.O.) a Lloret de Mar, on van intervenir les patinadores del nostre club Rut Palma i Gemma Masmiquel.

El 13 de maig es va desenvolupar a la pista del C.H. Girona la segona convocatòria de Proves Iniciació "A" (modalitat lliure i Escola F.O.) amb la participació de les patinadores del C.P. Bescanó Laura Creus, Paula Garrido i Neus Bagué.

Promoció - Federació Territorial de Patinatge

El 21 de maig es van celebrar a Maçanet Proves de Promoció Nivell I. Les patinadores del C.P. Bescanó Alba Miralles, Laura Turón, Afra Gómez, Meritxell Angelats, Cristina González, Laura Fernández, Carla Galindo i Laia Font van participar-hi a les modalitats Escola F.O. i Lliure i al Grup A.

Campionats - Federació Territorial de Patinatge

El 26 de març es va portar a terme a Palafrugell el Campionat Provincial Juvenil de la Federació Territorial de Patinatge en el qual el nostre club va presentar-hi a la Raquel Llagostera, que va competir amb 22 patinadores

més de la seva categoria (modalitat lliure).

El 16 d'abril va tenir lloc a la Jonquera el Campionat Provincial Cadet, on el C.P. Bescanó va estar representat per l'Ester Padilla i la Rut Palma, que van competir amb 27 patinadores de la seva categoria (modalitat Lliure).

El 30 d'abril se celebrà a Olot el Campionat Provincial Lliure i Escola Júnior-Sènior, en el qual el nostre club va participar-hi amb la Cristina Masó, que va competir amb 15 patinadores més en la categoria Júnior (modalitat Lliure).

Finalment, els dies 27 i 28 de maig es va desenvolupar el Campionat de Catalunya Júnior, en el qual es va classificar per primera vegada una patinadora del C.P. Bescanó, la Cristina Masó, que va competir amb 32 noies més a la modalitat Lliure.

Festivals

Entre els mesos de febrer i juny, el C.P. Bescanó ha participat en els següents festivals:

El dia 9 d'abril a Figueres, on era el primer cop que hi anàvem i vam representar-hi el ball de grup "Titànic".

El 30 d'abril a Celrà vam participar-hi amb 16 patinadors representant el ball de grup "el Rock".

El 21 de maig vam assistir al festival de Camprodon, on vam fer una exhibició del ball de grup "Titànic" i una individual a càrrec de la Raquel Llagostera.

Per acabar, el 16 de juny vam anar a Ripoll, on representàrem el ball de grup "el Rock".

Excursions i activitats d'esbarjo

El dia 15 d'abril vam celebrar a Caldes de Malavella el III Sopar de Germanor que, a més dels patinadors/es, restava obert a tots els pares, amics i coneguts que ens

Representació del nostre club en el Campionat Cadet celebrat a la Jonquera el 16 d'abril.

Les participants a les proves de Promoció Nivell I que es van fer a Maçanet el 21 de maig.

Les patinadores del C.P. Bescanó que van participar en el Campionat Provincial Júnior que es va fer a Olot el 30 d'abril.

El nostre club també va ser present en el Campionat de Catalunya que es va desenvolupar a Reus els dies 27 i 28 de maig.

volguessin acompanyar. Vam reunir-nos entre 70 i 75 persones i es va aprofitar la celebració per lliurar als patinadors/es i entrenadores l'obsequi que cada any ofereix el club.

L'obsequi d'aquest any ha estat molt ben rebut per tothom, ja que ha consistit en el xandall del club complet, amb polo inclòs, per a cada patinador/a i entrenadores, un regal pràctic i necessari.

El C.P. Bescanó té previst fer vacances les tres primeres setmanes d'agost, uns dies que s'aprofitaran perquè un grup de 15 patinadores, junt amb l'entrenadora del club Olga, assisteixen a unes colònies a Sant Pau de Segúries. Aquestes colònies les organitzen una colla

d'entrenadores i les nostres patinadores podran conviure i fer noves amistats i coneixences amb altres nenes.

Per a les patinadores més grans s'ha previst fer una sortida a Port Aventura el mes de juliol i, si el temps ho permet, s'organitzaran sortides a parcs aquàtics.

Agenda

Com cada any, tenim previst col·laborar amb els actes de la Festa Major realitzant una exhibició en la qual participaran tots els patinadors/es del nostre club.

També volem anunciar-vos que el proper 14 d'octubre celebrarem la VII Trobada de Patinatge, que comptarà amb l'assistència de diversos clubs convidats. Esperem fer una gran vetllada. ■

C.P. Bescanó

L'Escola Esportiva

Aquesta temporada s'ha creat a Bescanó l'Escola Esportiva, una iniciativa que no va tenir l'èxit que s'esperava, ja que es van intentar fer dos grups d'edats diferents, però finalment se'n va haver de fer-ne amb només 8 nens i nenes que, per cert, s'ho van passar molt bé.

Aquesta iniciativa pretén educar la mainada del poble ensenyant-la a gaudir del joc i la pràctica d'una gran varietat d'esports, sobretot els més habituals a les nostres contrades. Si l'experiència els hi agrada, els participants podran acabar apuntant-se al club que els ofereixi la possibilitat de practicar l'esport que els atreu més.

L'Escola Esportiva tindrà continuïtat la temporada vinent i es preveu que s'iniciï el proper més de setembre. La novetat respecte a aquesta primera edició rau en el fet que fins al moment l'activitat es desenvolupava en el Local de Sant Llorenç mentre que la temporada 2000-2001 es farà en el Pavelló d'esports. ■

2n Rallye Sanremo

El diumenge 5 de març al matí es va celebrar a Bescanó el 2n Rallye Sanremo, organitzat per l'Ateneu Juvenil de Bescanó i la Regidoria de Joventut i Esports de l'Ajuntament.

La prova, reservada a nois i noies de Bescanó de diverses edats, constava de dues etapes i l'acte de lliurament de premis per als guanyadors de les diferents categories es va fer a l'antic Casal d'Avis, sota l'Ajuntament.

D'altra banda, el divendres 3 i el dissabte 4 de maig s'havia celebrat la primera prova puntuable del XVIII Campionat Provincial de Rallye-Slot.

Unes 80 persones han seguit les sessions de gimnàstica de manteniment que s'han dut a terme a Bescanó i Montfullà.

Una altra alternativa per mantenir-se en forma és la pràctica del loga, tal com fan les veïnes del nostre municipi que apareixen a la fotografia.

L'èxit de les sessions de gimnàstica de manteniment

Aquest any s'ha pogut comprovar com els jubilats i la gent adulta de Bescanó i de Montfullà volen moure el cos, tal com ho prova l'èxit que han tingut les sessions de gimnàstica de manteniment impulsades per l'Ajuntament.

Tot va començar com una prova pilot per veure fins a quin punt interessava fer gimnàstica de manteniment un parell de dies a la setmana a la gent del nostre poble. Sabíem que hi havia gent que anava a gimnasos d'altres poblacions perquè a Bescanó no n'hi havia cap.

El resultat de la iniciativa ha estat molt satisfactori. Es va haver d'ampliar el número de places per grup, passant de 15 a 20, i, a més, es va haver de crear un nou grup d'adults. Entre tots els grups que es van crear -tres a Bescanó i un a Montfullà- vàrem aconseguir que unes 80 persones poguessin seguir aquestes sessions i que, segons les enquestes, manifestessin la seva intenció de continuar la temporada vinent.

Davant l'èxit de la iniciativa, la Regidoria de Joven-

tut i Esports de l'Ajuntament ha destinat una partida del pressupost municipal per adaptar el Pavelló d'esports perquè s'hi puguin fer les sessions de gimnàstica de manteniment sense interferir altres activitats. Així doncs, s'instal·larà una lona que dividirà el pavelló i es penjaran les cistelles.

La bona acollida d'aquest primer mig any de sessions també ens ha impulsat a donar l'oportunitat de continuar fent gimnàs durant el mes de juliol a la gent gran que vulgui. Les sessions es desenvolupen els dilluns i dimecres, de 8 a 9 del vespre, al Pavelló d'esports de Bescanó, i els dijous i divendres, d'1/4 de 8 a 1/4 de 9 del vespre, al Local Social de Montfullà.

La temporada vinent, que començarà el mes de setembre, es mantindran els horaris, tant a Bescanó com a Montfullà i, a més, també s'intentarà fer sessions a Estanyol i Vilanna. ■

Regidoria de Joventut i Esports

Equips masculí i femení del Tennis Bescanó.- D'esquerra a dreta, els integrants dels equips masculí i femení del Tennis Bescanó, amb la seva monitora Judit Serrat, són en Jordi, l'Albert, en Jonathan i en Pau, drets; i l'Ariadna, l'Ester i la Laura, assegudes. ■

XV Marxa Popular de Bescanó.- El passat diumenge 7 de maig es va celebrar la XV Marxa Popular de Bescanó, organitzada pel GEB amb el patrocini de l'Ajuntament i l'Alba Bescanonina. Els participants, que van poder triar entre dos recorreguts alternatius, van formalitzar la inscripció poc abans de prendre la sortida al Parc de l'Ajuntament. A més de l'aviuallament, totes les persones que van participar en aquesta prova no competitiva en la qual tothom pot anar al pas que li semblés, van rebre una samarreta i van gaudir d'un bon esmorzar. ■

En aquest itinerari podem veure arbres d'una grandària considerable, masos, esglésies, capelles i gaudir d'unes bones vistes de Sant Gregori, Salt, Girona i Bescanó.

Itinerari núm. 2

Parc de l'Ajuntament, capella de Sant Sebastià, Can Roqueta, Can Casalets, Can Turon, urbanització de Montfullà, Can Pol, Església de Sant Pere de Montfullà i ermita de Santa Anna.

Temps aproximat del recorregut: 1 hora i 38 minuts.

(aquest temps és el resultat de la suma dels diferents temps parcials, que figuren entre parèntesi).

L'inici del recorregut és el parc de l'Ajuntament, parc acabat l'any 1987 en el lloc on hi havia hagut el camp de futbol de Bescanó i anteriorment l'horta i els jardins de Can Sambola, època en què es va plantar l'enorme cedre, d'aproximadament 3 metres de volt, que actualment encara podem admirar.

Sortint del portal del parc, a mà dreta i en direcció a Salt, trobarem la capella de Sant Sebastià. Aquesta capella, situada a la vorera esquerra del camí, fou edificada l'any 1673 en acció de gràcies pels qui no patiren l'epidèmia de la pesta bubònica, que afectà al poble entre els anys 1653 i 1654. A pocs metres podem trobar la font de Sant Sebastià construïda pel mateix motiu.

(3') Davant la capella de Sant Sebastià hi ha el cementiri municipal de Bescanó, en el seu interior s'hi troben quatre grans cedres.

Seguint la carretera, que es troba al costat esquerre

del cementiri, anem en direcció a Ca'n Bosch, en els últims temps anomenat Can Santanna, i, gairebé tocant les seves parets, a l'esquerra pujarem pel corriol que s'endinsa en el bosc, travessant el canal de regants per un pont de formigó.

(2') Tan bon punt entrant en el bosc i a la dreta del corriol hi ha una figuera carregada de fruits, difícils d'abastar, doncs l'arbre es troba situat en el marge d'un torrent.

Passada la figuera, seguim cap al camí a la dreta pel mig d'una castanyeda. Una mica més amunt arribem a la carretera que, cap a l'esquerra, porta a Can Roqueta, una casa de pagès que fou habitada per la família Gelada fins a l'any 1962 i que actualment es troba en estat ruïnós. Davant la casa hi ha una mata de lledoner de certa grandària.

(12') Pel camí entre la casa i el lledoner, que puja pel costat esquerre d'unes feixes, encara treballades, enlla-

cem amb una altra carretera en més bon estat.

(5') Des d'aquest punt i mirant en direcció d'on venim, al fons, hi ha una bona vista del poble de Sant Gregori i dels campanars de Cartellà i Sant Medir.

Continuem per aquesta carretera i, cap a la dreta, trobem, en el primer revolt i al final de les feixes, una altra carretera que s'endinsa, a la dreta, pel mig d'un bosc de pins d'una mida considerable. Cal destacar-ne especialment un que es troba a cent metres d'aquest trencant.

(5') Reculem aquests cent metres i retrobem la carretera, deixada anteriorment, per arribar a un bosc de suros, especialment interessant per la mida d'algun d'ells, com és el cas d'un que queda a trenta metres, a la dreta del camí, i que el seu tronc fa aproximadament dos metres i mig de volt. Fins que fa poc temps se li va treure l'escorça, en aquest tronc hi havia gravada la xifra 1985, que corresponia a l'any de l'anterior vegada que s'havia pelat. Segons el propietari de la surera, Joan Paradell, aquest bosc es va plantar fa més de dos-cents anys.

Reprenem el camí i, quan encara no hagi passat un minut, ens sorprendrà un altre suro, no tant per ser gros, que també ho és, sinó per l'estranya protuberància o espècie de tumor que s'ha desenvolupat en el seu tronc.

(6') Tot seguint la carretera arribem a un encreuament, baixant-lo a l'esquerra es troben les runes de Can Casallets, des d'on gaudim d'una bona vista de Salt i Girona. Continuant la baixada deixem a la dreta un munt de feixes cultivades amb oliveres i fruiters en els seus marges.

(3') Passem per Can Vendrell, una casa de pagès que fou habitada fins l'any 1973 i que actualment gairebé resta coberta per a la vegetació. Sense deixar de baixar, arribem a Can Turon, situat en un bonic paratge anomenat el Clot de Can Turon o Clot dels Arbres, per on passa el torrent Reramus que separa Montfullà de Vilablareix.

(17') Per l'esquerra del torrent seguim el camí que s'enfonsa fins arribar a Can Porcell, a la plana de Montfullà.

(4') Agafem la carretera asfaltada que surt a l'esquerra, i entrem pels carrers de la urbanització Bosc de Ca'n Pol. El primer habitatge que hi trobem és el Mas Vives o Can Carbó, casa recentment restaurada on, sembla ser, a mitjans del segle XIV, hi vivia una petita comunitat de monjos. Seguidament es troba el Mas Franc.

(5') Continuem recte i enfilem l'avinguda de la urbanització, plena de moreres plantades a la vorera.

Per sobre d'aquesta avinguda s'hi troba la torre Ferrana que, documentada del segle XIV, constava d'una casa fortificada amb estructura de torre d'estil gòtic. Destacava la portalada que el seu anterior propietari, el Marquès de Camps, va fer instal·lar al Mas Ribot. A la dreta de l'avinguda s'hi troba el Local Social Carme de Pol.

Al final de l'avinguda ens situarem en un encreuament i, continuant endavant, deixarem l'asfaltat passant

pel costat de Can Tarrides i Can Pol, important mas de pagès datat de mitjans del segle XIV i reconvertit amb casa senyorial als voltants de 1735.

(6') Situats a l'Església Parroquial de Sant Pere de Montfullà, val a dir que aquest església fou construïda sobre una basílica preromànica, documentada del 882. L'any 1759 es construï l'actual campanar, la façana i l'escalinata.

(7') Passada l'església, reprenem l'asfaltat fins arribar a un encreuament que a l'esquerra puja a la planta potabilitzadora i a la dreta arriba als veïnats de Montfullà.

En el nostre itinerari, però, seguim el camí recte tot enfilant una forta pujada, que ens condueix a Can Pons i Can Gori, situats a la dreta de la nostra ruta.

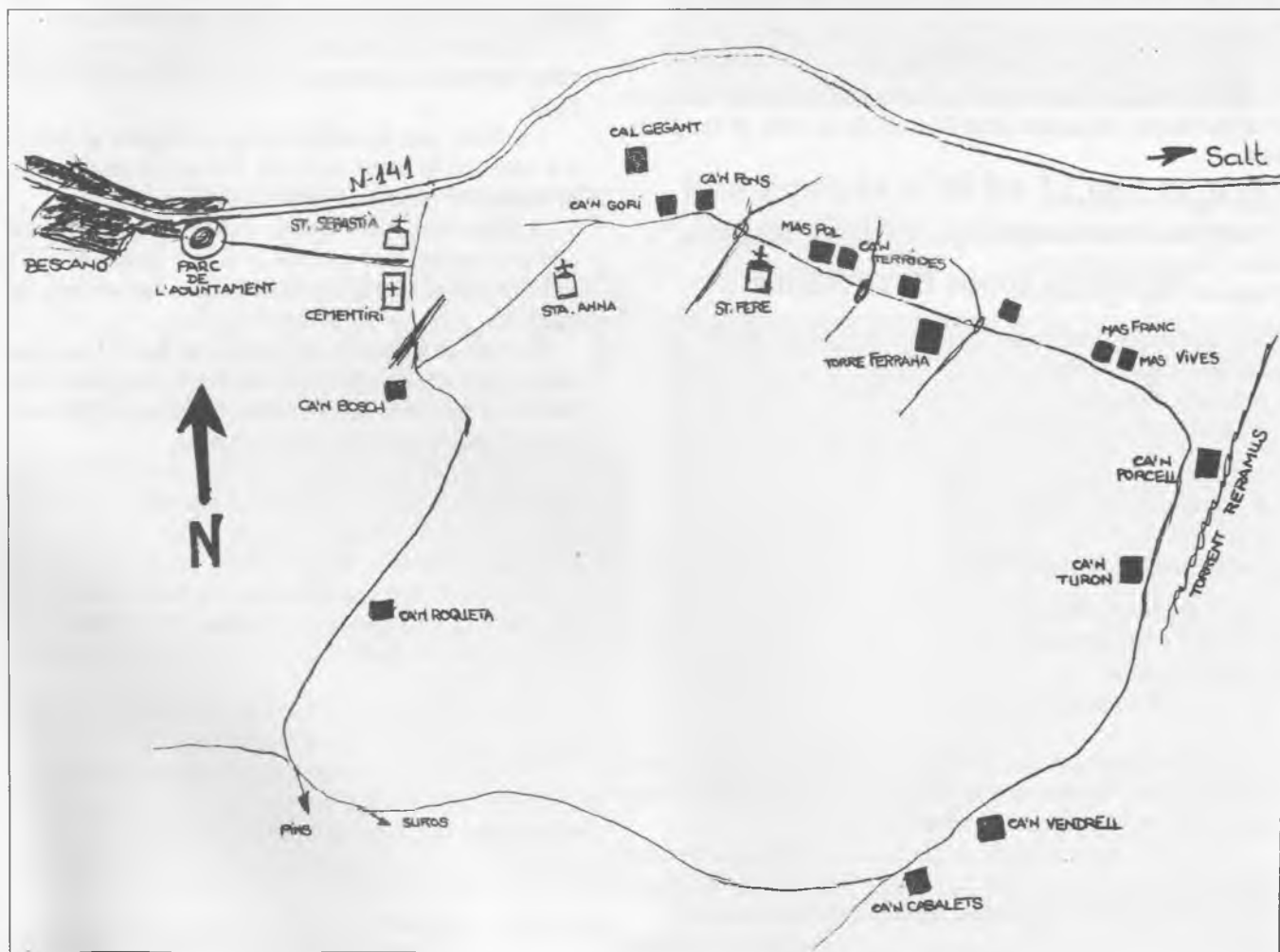
(5') Seguim la carretera asfaltada i en arribar al seu punt més alt podem contemplar una bonica vista de Bescanó.

(5') deixem aquesta carretera per agafar la que surt a l'esquerra en direcció cap a la Capella de Santa Anna, documentada des del 1605. L'edifici actual fou construït el 1919 i és interessant el porxo de planta octogonal.

(13') Pocs metres abans d'arribar a la capella, a la dreta, trobarem un camí que passa al costat d'un petit canyer i que si l'anem baixant es va estrenyent i convertint-se en un corriol. Seguint-lo una mica més avall, aquest corriol es troba amb el corriol que havíem agafat poc després de començar el recorregut, la figuera, el torrent de Can Roqueta, el pont del canal, i ja tot seguit l'ermita de Sant Sebastià i el parc de l'Ajuntament, punt d'inici del nostre itinerari. ■

Andreu Batallé i Soms

El racó dels nostres poetes | El racó de la llengua

Cap poeta local ens ha enviat un poema perquè fos publicat i estudiat per nosaltres. Ens hem permès de buscar una poetessa gironina i vinculada a Bescanó pels molts bons amics que hi té.

Margarita Colom

Margarita Colom, ho diu ella mateixa, és una dona que es passeja per Girona amb ulls encuriosits per veure allò que la majoria dels humans no sabem veure: la bellesa espiritual de les coses i la poesia que traspuen les pedres, l'aigua, el riu, les cases, les imatges...

Com a escriptora recent que és publica en català i també en castellà, un dels seus llibres que més m'agrada és "Girona, ciutat submergida". És un estudi poètic de la bellesa de la ciutat de Girona. És un cant a aquelles coses rutinàries que són, als seus ulls el fonament dels mites i de les històries que fan de Girona una ciutat plena d'encant i plena de vida, on els seus homes i les seves dones tenen un lloc al costat dels sants i dels herois.

La poesia que vull posar a la vostra consideració és del seu segon llibre de poesies, titulat "Girona... es deia Girona".

A l'ideal

És un grup de quatre poesies breus que canten la visió poètica de Girona enllaçada amb l'escalf de la vida de les persones.

Vine, agafa'm de la mà
i endinsem-nos en la calma,
sota l'aroma dels til·lers
respirant llum i paisatges...

Vine, que ara és Sant Joan,
el solstici de les festes,
i caminem enllaçats
vers els braços de l'orquestra...

Vine, anem a passejar
pels carrers d'una Girona
on, solitària, jo
m'hi he perdut amb sol i boira...

Vine, ideal, vine amb mi...
Ombra de l'aire anhelada;
la teva frugalitat
que m'ompli de nèctar l'ànima!

Segons aquests versos, la poetessa ens parla de quant bonic és passejar per Girona amb la pau que les seves pedres immemorials ens poden portar al nostre esperit.

Margarita Colom ha publicat també recentment un altre llibre de poesia sota el nom de "Meravellitzar", en català i castellà, on canta essencialment als jardins de Pedralbes de Barcelona.

Lluís Comamala

Sa com un all

"Quan no té un all, té una ceba", diuen a Barcelona de qui sempre està malaltís.

Les propietats medicinals dels principis actius de l'all (*Allium sativum* L.) han estat moltes. Des de la segona meitat del segle XIX, en preparar la panereta amb la roba de la criatura que havia de néixer, els barcelonins mai no deixaven de posar-hi una cabeça d'alls. Si, en néixer, la criatura no plorava o no respirava, la llevadora o una altra persona mastegava els alls i tirava l'alè a la criatura fins a fer-la plorar o fer-la respirar.

Aquest costum es va perdent. Segueix essent, però, més habitual que a determinats indrets d'Andalusia curin el xarampió de les criatures omplint-se la boca d'alls crus, mastegant-los i tirant-los l'alè.

Sembla que l'allicina, amb propietats dispersants i antipirètiques, fa eliminar les toxines sanguínies i neteja el torrent circulatori. Per això, s'alleuja el xarampió.

A Collbató, als focs que es fan a la vetlla de Sant Joan, hi couen alls; si se'n mengen, curen de mal de coll i priven de tenir-ne.

És molt general el costum de posar un collaret d'alls crus i pelats al coll de les criatures que tenen cucs.

Al Ripollès, quan una criatura pateix accident vascular cerebral, es mastega un all cru i se li tira l'alè a la boca.

I a Reus, per no tenir rampes es lliguen al braç o a la cama un fil fregat amb alls. Per aquest mateix problema és útil posar una patata sota el coixí.

A Barcelona, per curar-se l'erisipela es pengen al coll una bosseta amb tres alls crus i tres grans de sal. I a Galícia, per curar-se els mussols se'ls senyen amb un gra d'all.

Es diu, de broma, a qui pateix de mal de queixal, que es fiqui una cabeça d'alls a la boca i que posi el cap dins d'un forn ben calent. Quan la cabeça d'alls serà cuïta, el mal de queixal li haurà passat.

Avui, en el nostre segle, l'all segueix anant bé per eliminar els cucs, és purgant; té propietats desinfectants, com ja les tingué en el segle XV: "El ajo es la triaca del villano". Meyer (1935) preconitzà l'ús de l'all contra les intoxicacions nicotíniques, un remei per combatre el tabaquisme i, sobretot, per combatre les alteracions cardíques i afavorir la circulació tant arterial com venosa.

Fa relativament poc s'han descobert les seves facultats per fer baixar la pressió sanguínia.

No acabaríem d'esmentar les propietats medicinals de l'all. El llenguatge popular, però, ho diu molt bé: "Alls crus i vinet pur / passen el port segur".

Dolors Vilamitjana

Entreteniments

Endevinalles

1

Una senyora entra en una ferreteria per comprar una cosa per a casa seva. Pregunta el preu i el venedor li respon: "El preu d'1 és 12 pessetes, el preu de 30 és 24 pessetes i el preu de 144 és de 36 pessetes". Què volia comprar la senyora?

2

Dos homes estan parlant. Un d'ells diu: "Tinc 3 fills i vull que endevinis les edats amb les claus que t'aniré donant. Quan en tinguis prou, m'ho fas saber.

- 1- La suma de les seves edats és 13.
 - 2- El producte de les seves edats és igual a la teva edat.
 - 3- El meu fill gran pesa 36 kg."
- "Prou -diu el segon home- ja sé les seves edats".
Quines són?

3

Planteu 10 arbres fent cinc fileres de quatre arbres cada una.

SOLUCIONS

ENDEVINALLES

1- VOLIA COMPRAR NOMBRES DE CASA.

2- LES EDATS SON: 9, 2 I 2.

NOMÉS HI HA 14 COMBINACIONS D'EDATS QUE ES CORRESPONGUIN AMB LES CLAUS I 12, SI DONEM PER SUPosat QUE L'HOMME CONEIX LA SEVA EDAT, EL FET QUE AMB LA SEGONA CLAU NO EN TINGUÍ PROU ENS DEMOSTRA QUE LA SEVA EDAT HA DE SER 36 ANYS, QUE ES L'ÚNIC PRODUCTE QUE APAREIX 2 VEGADES. L'ÚLTIMA PISTA ENS DIU QUE NOMÉS HI HA 1 FILL GRAN I NO DOS, I PER TANT LA COMBINACIÓ HA DE SER 9, 2, 2 I NO 6, 6, 1.

3.

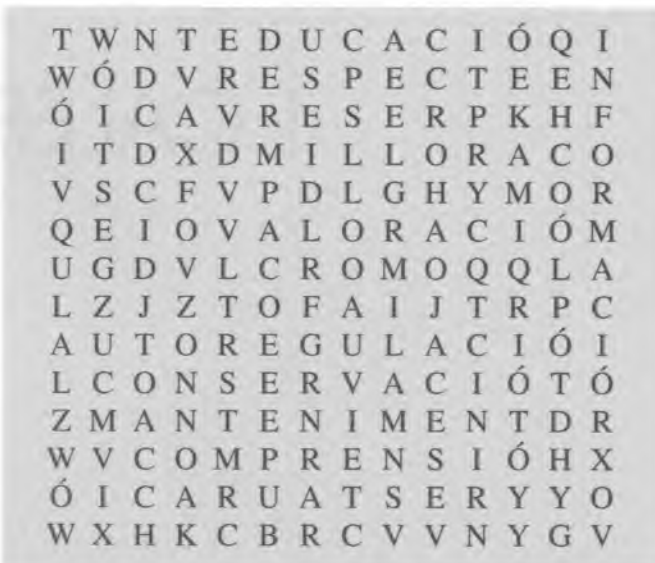
Entreteniments trets de "Jocs de recreació mental per a molt intel·ligents" d'Editorial Gedisa.

Ja que hem parlat d'ecologia, en aquesta sopa de lletres hi trobaràs 15 paraules relacionades amb el tema. Busca-les.

SOLUCIÓ:
AIRE, BIOLÒGIC, CONTAMINACIÓ, DESFORESTACIÓ, ECOLOGIA, ECOSISTEMA, EQUILIBRI, FAUNA, FLORA, PAISATGE, POL·LUCIÓ, RESIDUS, SOL, TERRA.

I en aquesta n'hi ha 12 que representen accions que podem fer per millorar el medi ambient.

SOLUCIÓ:
AUTOREGULACIÓ, COMPENSIÓ, CONSERVACIÓ, EDUCACIÓ, GESTIÓ, INFORMACIÓ, MANTENIMENT, MILLORA, PRESERVACIÓ, RESPECTE, RESTAURACIÓ, VALORACIÓ.

ELECTRICITAT,
FONTANERIA
I CALEFACCIÓ

Carrer Ausiàs March, 10 - Tel. Fax 972 23 25 11 - 17190 SALT (GIRONA)